

Europeiska unionens officiella tidning

L 128

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtioåttonde årgången

21 maj 2005

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken 1

Kommissionens förordning (EG) nr 769/2005 av den 20 maj 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 15

Kommissionens förordning (EG) nr 770/2005 av den 20 maj 2005 om importlicenser för nötkött-sprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia 17

- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 771/2005 av den 20 maj 2005 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa fästanelordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Republiken Indonesien, Folkrepubliken Kina, Taiwan, Konungariket Thailand och Socialistiska republiken Vietnam 19

- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 772/2005 av den 20 maj 2005 om specifikationer för variablernas omfattning och definition av det tekniska formatet för framställning av årlig gemenskapsstatistik om stålindustrin för referensåren 2003–2009 ⁽¹⁾ 51

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2005/388/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 2 maj 2005 om nödvändiga åtgärder med avseende på ett handelshinder i form av handelsbruk som Brasilien tillämpar för regummerade däck [delgivet med nr K(2005) 1302] 71

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

Pris: 18 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2005/389/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 18 maj 2005 om ändring av beslut 1999/217/EG med avseende på förteckningen över aromämnen som används i eller på livsmedel** [delgivet med nr K(2005) 1437] ⁽¹⁾ 73

2005/390/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 18 maj 2005 om ändring för femte gången av beslut 2004/122/EG beträffande vissa skyddsåtgärder mot aviär influensa i Nordkorea** [delgivet med nr K(2005) 1451] ⁽¹⁾ 77
-

Rättelser

- ★ **Rättelse till kommissionens beslut 93/342/EEG av den 12 maj 1993 om kriterier för klassificering av tredje land med hänsyn till hönspest och Newcastle'sjuka** (EGT L 137 av den 8.6.1993) 79

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 768/2005

av den 26 april 2005

om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾ skall medlemsstaterna garantera effektiv kontroll, inspektion och tillsyn av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och samarbeta med varandra och med tredjeländer i detta syfte.

(2) För att medlemsstaterna skall kunna uppfylla dessa skyldigheter är det nödvändigt att de samordnar kontroll- och inspektionsverksamheten inom sitt landterritorium samt i gemenskapens vatten och internationella vatten i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt när det gäller de skyldigheter som gemenskapen har inom ramen för de regionala fiskerierorganisationerna och enligt avtalen med tredjeländer.

(3) Inget inspektionssystem kan vara kostnadseffektivt om inte inspektioner genomförs på land. Landterritoriet bör därför omfattas av planer för gemensamt utnyttjande.

(4) Ett sådant samarbete via operativ samordning av kontroll- och inspektionsverksamhet bör bidra till ett hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser samt garantera lika villkor för den del av fiskenäringen som är inblandad i detta fiske och på så vis minska snedvridningar av konkurrensen.

(5) En effektiv fiskerikontroll och fiskeriinspektion anses ha väsentlig betydelse för att bekämpa olaglig, orapporterad och oreglerad fiskeriverksamhet.

(6) Utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt förordning (EG) nr 2371/2002 finns det ett behov av ett tekniskt och administrativt gemenskapsorgan som kan organisera samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna i frågor som rör fiskerikontroll och fiskeriinspektion.

(7) Det är därför lämpligt att, inom ramen för gemenskapens befintliga institutionella struktur och med hänsyn till fördelningen av befogenheter mellan kommissionen och medlemsstaterna, inrätta Gemenskapens kontrollorgan för fiske ("kontrollorganet").

(8) För att de mål för vilka kontrollorganet inrättats skall kunna uppnås är det nödvändigt att definiera dess uppdrag.

(9) Det är av särskild vikt att kontrollorganet är i stånd att, på kommissionens begäran, bistå gemenskapen och medlemsstaterna i deras förbindelser med tredjeländer och/eller regionala fiskerierorganisationer samt samarbeta med deras behöriga myndigheter inom ramen för gemenskapens internationella skyldigheter.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 23 februari 2005 (ännu ej publicerat i EUT).

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (10) Det är dessutom nödvändigt att sträva efter att gemenskapens inspektionsförfaranden faktiskt tillämpas. Kontrollorganet kan med tiden bli en referensskåla för vetenskapligt och tekniskt bistånd till fiskerikontroll och fiskeriinspektion.
- (11) För att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken, ett hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser inom ramen för en hållbar utveckling, antar rådet åtgärder för bevarande, förvaltning och utnyttjande av levande akvatiska resurser.
- (12) För att säkerställa att dessa åtgärder tillämpas korrekt måste medlemsstaterna använda tillfredsställande medel för kontroll och tillämpning. För att kontrollen och tillämpningen skall bli mer effektiv och verkningsfull bör kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002 och i samförstånd med de berörda medlemsstaterna anta särskilda program för kontroll och inspektion. Rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken⁽¹⁾ bör ändras i enlighet med detta.
- (13) Kontrollorganets samordning av operativt samarbete mellan medlemsstater bör ske på grundval av planer för gemensamt utnyttjande enligt vilka utnyttjandet av de berörda medlemsstaternas tillgängliga medel för kontroll och inspektion organiseras på ett sådant sätt att programmen för kontroll och inspektion blir verkningsfulla. Fiskerikontroll och fiskeriinspektion som utförs av medlemsstaterna bör ske i enlighet med gemensamma kriterier, prioriteringar, referenspunkter och förfaranden för kontroll- och inspektionsverksamhet på grundval av sådana program.
- (14) Genom antagandet av ett program för kontroll och inspektion blir medlemsstaterna skyldiga att faktiskt tillhandahålla de resurser som behövs för att genomföra programmet. Det är nödvändigt att medlemsstaterna omedelbart underrättar kontrollorganet om de medel för kontroll och inspektion som de avser att använda för genomförandet av programmet. Planerna för gemensamt utnyttjande får inte skapa några ytterligare skyldigheter när det gäller kontroll, inspektion och tillämpning eller när det gäller att ställa de nödvändiga resurserna till förfogande.
- (15) Kontrollorganet bör endast utarbeta en plan för gemensamt utnyttjande om detta anges i arbetsprogrammet.
- (16) Arbetsprogrammet bör antas av styrelsen som ser till att tillräcklig konsensus uppnås, bland annat när det gäller anpassningen av kontrollorganets arbetsuppgifter enligt arbetsprogrammet till de resurser som kontrollorganet förfogar över, på grundval av information från medlemsstaterna.
- (17) Den verkställande direktörens viktigaste uppgift bör vara att i sina samråd med styrelseledamöterna och medlemsstaterna se till att de resurser som medlemsstaterna ställer till kontrollorganets förfogande är tillräckliga för att ambitionerna i varje års arbetsprogram skall kunna uppnås.
- (18) Den verkställande direktören bör särskilt utarbeta preciserade planer för utnyttjande med hjälp av de resurser som medlemsstaterna har anmält för uppfyllandet av varje program för kontroll och inspektion och med iakttagande av de regler och mål som anges i det särskilda program för kontroll och inspektion som planen för gemensamt utnyttjande bygger på, samt andra tillämpliga regler, till exempel de som gäller för gemenskapens inspektörer.
- (19) I detta sammanhang är det nödvändigt att den verkställande direktörens tidsplanering ger medlemsstaterna tillräcklig tid att lämna sina synpunkter, på grundval av sin operativa sakkunskap, samtidigt som kontrollorganets arbetsprogram och de tidsfrister som fastställs i denna förordning följs. Det är nödvändigt att den verkställande direktören tar hänsyn till de berörda medlemsstaternas intressen i fråga om de fisken som omfattas av varje plan. För att säkerställa en effektiv samordning i rätt tid av den gemensamma kontroll- och inspektionsverksamheten är det nödvändigt att införa ett förfarande som gör det möjligt att besluta om antagandet av planerna när en överenskommelse inte kan nås mellan de berörda medlemsstaterna.
- (20) Förfarandet för utarbetande och antagande av planer för gemensamt utnyttjande utanför gemenskapens vatten måste likna det förfarande som gäller för gemenskapens vatten. Sådana planer för gemensamt utnyttjande måste bygga på ett internationellt program för kontroll och inspektion för genomförandet av de internationella skyldigheter avseende kontroll och inspektion som är bindande för gemenskapen.
- (21) För genomförandet av planer för gemensamt utnyttjande bör de berörda medlemsstaterna slå samman de medel för kontroll och inspektion som de har avsatt för sådana planer. Kontrollorganet bör också utvärdera huruvida de tillgängliga medlen för kontroll och inspektion är tillräckliga och när så är lämpligt informera de berörda medlemsstaterna och kommissionen om att medlen inte är tillräckliga för att utföra de uppgifter som krävs enligt programmet för kontroll och inspektion.
- (22) Medlemsstaterna bör uppfylla sina skyldigheter när det gäller inspektion och kontroll, i synnerhet enligt det särskilda program för kontroll och inspektion som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 2371/2002, men kontrollorganet bör inte ha befogenhet att ålägga ytterligare skyldigheter genom planer för gemensamt utnyttjande eller vidta sanktioner mot medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1954/2003 (EUT L 289, 7.11.2003, s. 1).

- (23) Kontrollorganet bör regelbundet kontrollera om planerna för gemensamt utnyttjande fungerar effektivt.
- (24) Det bör föreskrivas en möjlighet att anta särskilda tillämpningsföreskrifter för antagande och godkännande av planer för gemensamt utnyttjande. Det kan vara lämpligt att denna möjlighet används så snart kontrollorganet har inlett sin verksamhet och den verkställande direktören anser att sådana föreskrifter måste fastställas i gemenskapslagstiftningen.
- (25) Kontrollorganet bör, när så krävs, ha rätt att tillhandahålla avtalsbaserade tjänster som avser de medel för kontroll och inspektion som kan utnyttjas gemensamt av de berörda medlemsstaterna.
- (26) För att kontrollorganet skall kunna utföra sina uppgifter bör kommissionen, medlemsstaterna och kontrollorganet utbyta relevant information om kontroll och inspektion via ett informationsnätverk.
- (27) Kontrollorganets status och struktur bör svara mot den objektivitet som krävs i fråga om de resultat den förväntas uppnå samt göra det möjligt för det att utföra sina uppgifter i nära samarbete med medlemsstaterna och kommissionen. Kontrollorganet bör därför beviljas rättslig, finansiell och administrativ autonomi samtidigt som det bör vara nära knutet till gemenskapens institutioner och medlemsstaterna. Det är därför både nödvändigt och lämpligt att kontrollorganet är ett gemenskapsorgan i form av en juridisk person med de befogenheter som det tillerkänns i denna förordning.
- (28) När det gäller kontrollorganets avtalsrättsliga ansvar, som regleras av den lagstiftning som är tillämplig på de avtal som kontrollorganet ingår, bör domstolen äga behörighet med stöd av alla eventuella skiljedomsklausuler i avtalet. Domstolen bör också vara behörig i tvister som gäller organets icke avtalsrättsliga ansvar i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas lagstiftning.
- (29) Kommissionen och medlemsstaterna bör vara företrädare i en styrelse som kommer att anförtros uppdraget att garantera att kontrollorganet fungerar på ett korrekt och effektivt sätt.
- (30) En rådgivande nämnd bör inrättas för att ge råd till den verkställande direktören och för att garantera ett nära samarbete med de berörda aktörerna.
- (31) Eftersom kontrollorganet måste uppfylla gemenskapens skyldigheter och, på begäran av kommissionen, samarbeta med tredjeländer och regionala fiskerierorganisationer inom ramen för gemenskapens internationella skyldigheter är det lämpligt att styrelsens ordförande utses bland kommissionens företrädare.
- (32) När det gäller röstningsförfarandena inom styrelsen bör hänsyn tas till medlemsstaternas och kommissionens intresse av att kontrollorganet fungerar effektivt.
- (33) Det bör föreskrivas att en företrädare för den rådgivande nämnden deltar i styrelsens överläggningar utan rösträtt.
- (34) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser om utnämning och avsättning av den verkställande direktören för kontrollorganet samt att fastställa bestämmelser som reglerar dennes uppdrag.
- (35) För att kontrollorganet skall kunna fungera så öppet som möjligt bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ utan inskränkning tillämpas på detta.
- (36) För skyddet av den enskildes integritet bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾ tillämpas på den här förordningen.
- (37) För att kontrollorganet skall kunna garanteras självständighet och oberoende på driftsplanet bör det få en egen budget, där intäkterna utgörs av bidrag från gemenskapen samt avgifter för avtalsbaserade tjänster som utförs av kontrollorganet. Gemenskapens budgetförfarande bör gälla för gemenskapens bidrag och för alla andra anslag från Europeiska unionens allmänna budget. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (38) För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet bör bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) ⁽¹⁾ utan inskränkning tillämpas på kontrollorganet, vilket bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) ⁽²⁾.
- (39) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- c) *plan för gemensamt utnyttjande*: en plan där driftsarrangemangen kring utnyttjandet av de gemensamma medlen för kontroll och inspektion fastställs.
- d) *internationellt kontroll- och inspektionsprogram*: ett program enligt vilket det fastställs mål, gemensamma prioriteringar och förfaranden för kontroll- och inspektionsverksamhet i syfte att uppfylla gemenskapens internationella skyldigheter i fråga om kontroll och inspektion.
- e) *särskilt program för kontroll och inspektion*: ett program i vilket det fastställs mål, gemensamma prioriteringar och förfaranden för sådan kontroll- och inspektionsverksamhet som fastställts i enlighet med artikel 34c i förordning (EEG) nr 2847/93.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas Gemenskapens kontrollorgan för fiske ("kontrollorganet") vars syfte är att organisera operativ samordning av medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet när det gäller fiske samt att bistå dem i deras samarbete så att de kan följa den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser så att en effektiv och enhetlig tillämpning av denna säkerställs.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *kontroll och inspektion*: alla sådana åtgärder som särskilt enligt artiklarna 23, 24 och 28 i förordning (EG) nr 2371/2002 vidtas av medlemsstaterna i syfte att kontrollera och inspektera fiskeverksamhet inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, vilket också innefattar övervakningsverksamhet såsom satellitbaserade fartygsövervakningssystem och system med observatörer.
- b) *medel för kontroll och inspektion*: övervakningsfartyg, -plan, -fordon och andra materiella resurser samt inspektörer, observatörer och annan personal som medlemsstaterna utnyttjar för kontroll och inspektion.

- f) *fiske*: fiskeverksamhet som rör vissa bestånd enligt rådets definition i artiklarna 5 och 6 i förordning (EG) nr 2371/2002.
- g) *gemenskapsinspektörer*: inspektörer som är upptagna i den förteckning som avses i artikel 28.4 i förordning (EG) nr 2371/2002.

KAPITEL II

KONTROLLORGANETS UPPDRAG OCH UPPGIFTER

Artikel 3

Uppdrag

Kontrollorganets uppdrag skall omfatta följande:

- a) Det skall samordna den kontroll- och inspektionsverksamhet som medlemsstaterna utför i samband med gemenskapens kontroll- och inspektionsskyldigheter.
- b) Det skall samordna utnyttjandet av nationella medel för kontroll och inspektion som slagits samman av de medlemsstater som berörs av denna förordning.
- c) Det skall bistå medlemsstaterna i rapporteringen till kommissionen och tredjeparter av information om fiskeverksamhet samt kontroll- och inspektionsverksamhet.
- d) Det skall, inom ramen för dess behörighetsområde, bistå medlemsstaterna i fullgörandet av deras uppgifter och skyldigheter enligt den gemensamma fiskeripolitiken.

⁽¹⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- e) Det skall bistå medlemsstaterna och kommissionen med harmoniseringen av tillämpningen av den gemensamma fiskeripolitiken i hela gemenskapen.
- f) Det skall bidra till medlemsstaternas och kommissionens insatser för forskningen om och utvecklingen av kontroll- och inspektionstekniker.
- g) Det skall bidra till samordningen av utbildningen av inspektörer och utbytet av erfarenheter mellan medlemsstaterna.
- h) Det skall samordna insatserna för att bekämpa olaglig, orapporterad och oreglerad fiskeriverksamhet i enlighet med gemenskapsbestämmelserna.

Artikel 4

Uppgifter i samband med gemenskapens internationella skyldigheter i fråga om kontroll och inspektion

1. På kommissionens begäran skall kontrollorganet
 - a) bistå gemenskapen och medlemsstaterna i deras förbindelser med tredjeländer samt regionala internationella fiskeriorganisationer till vilka gemenskapen är ansluten,
 - b) samarbeta med de regionala internationella fiskeriorganisationernas behöriga myndigheter i fråga om gemenskapens kontroll- och inspektionsskyldigheter inom ramen för de arbetsordningar som avtalats med sådana organ.
2. Kontrollorganet får, på begäran av kommissionen, samarbeta med de behöriga myndigheterna i tredjeländer när det gäller frågor som rör kontroll och inspektion inom ramen för avtal ingångna mellan gemenskapen och sådana länder.
3. Kontrollorganet får, inom ramen för sitt behörighetsområde och på medlemsstaternas vägnar, utföra uppdrag inom ramen för nationella fiskeavtal i vilka gemenskapen är part.

Artikel 5

Uppgifter i samband med den operativa samordningen

1. Den operativa samordning som kontrollorganet utför skall omfatta inspektion och kontroll av fiskeverksamhet inklusive import, transport och landning av fiskeprodukter, fram till dess att dessa produkter tas emot av den första köparen efter landningen.
2. Vid den operativa samordningen skall kontrollorganet upprätta planer för gemensamt utnyttjande och organisera den operativa samordningen av medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet i enlighet med kapitel III.

Artikel 6

Avtalsbaserade tjänster till medlemsstaterna

Kontrollorganet kan på medlemsstaternas begäran stå till tjänst med avtalsbaserade tjänster som rör kontroll och inspektion i samband med medlemsstaternas skyldigheter när det gäller fisket i gemenskapens vatten och/eller internationella vatten, och dessa tjänster kan vara befraktning av fartyg, drift av och tillhandahållande av personal till kontroll- och inspektionsplattformar samt tillhandahållande av observatörer för gemensamma insatser från de berörda medlemsstaternas sida.

Artikel 7

Bistånd till medlemsstaterna

För att hjälpa medlemsstaterna att bättre uppfylla sina skyldigheter enligt den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser skall kontrollorganet särskilt

- a) upprätta och utarbeta en central läroplan för utbildning av instruktörer som kan utbilda medlemsstaternas fiskeriinspektörer, samt tillhandahålla extra kurser och seminarier för dessa inspektörer och annan personal som deltar i övervaknings-, kontroll- och inspektionsverksamhet,
- b) på medlemsstaternas begäran gemensamt införskaffa materiel och tjänster för medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet samt förbereda och samordna medlemsstaternas gemensamma pilotprojekt,
- c) utarbeta gemensamma driftsförfaranden när det gäller gemensam kontroll- och inspektionsverksamhet som utförs av två eller flera medlemsstater,
- d) utarbeta kriterier för utbyte av medel för kontroll och inspektion mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredjeländer samt tillhandahållande av sådana medel.

KAPITEL III

OPERATIV SAMORDNING

Artikel 8

Genomförande av gemenskapens kontroll- och inspektions-skyldigheter

Kontrollorganet skall, på kommissionens begäran, samordna medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet på grundval av internationella kontroll- och inspektionsprogram, genom upprättande av planer för gemensamt utnyttjande.

*Artikel 9***Genomförande av kontroll- och inspektionsprogram**

Kontrollorganet skall, med hjälp av planer för gemensamt utnyttjande, samordna genomförandet av särskilda kontroll- och inspektionsprogram som upprättats i enlighet med artikel 34c i förordning (EEG) nr 2847/93.

*Artikel 10***Innehållet i planer för gemensamt utnyttjande**

En plan för gemensamt utnyttjande skall

- a) uppfylla kraven i det tillämpliga kontroll- och inspektionsprogrammet,
- b) leda till att de kriterier, referenspunkter, prioriteringar och gemensamma inspektionsförfaranden som kommissionen fastställt i kontroll- och inspektionsprogrammen får effekt,
- c) söka anpassa de tillgängliga nationella medel för kontroll och inspektion som anmälts i enlighet med artikel 11.2 till behoven och organisera utnyttjandet av dessa,
- d) omfatta en organisationsplan över hur personal och materiella resurser skall användas med hänsyn till de perioder under och zoner i vilka dessa måste utnyttjas samt hur arbetet kommer att organiseras för lag med gemenskapsinspektörer från mer än en medlemsstat,
- e) vara utformad så att hänsyn tagits till de berörda medlemsstaternas skyldigheter i förhållande till andra planer för gemensamt utnyttjande samt alla särskilda regionala eller lokala hinder,
- f) fastställa på vilka villkor en medlemsstats medel för kontroll och inspektion får komma in på vatten som står under en annan medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion.

*Artikel 11***Anmälan av medel för kontroll och inspektion**

1. Medlemsstaterna skall före den 15 oktober varje år underrätta kontrollorganet om de medel för kontroll och inspektion som de har tillgång till för kontroll och inspektion under det kommande året.
2. Varje medlemsstat skall underrätta kontrollorganet om de medel som den har för avsikt att avsätta för det internationella

kontroll- och inspektionsprogram eller det särskilda kontroll- och inspektionsprogram som den berörs av, senast en månad efter det att medlemsstaterna har underrättats om beslutet att upprätta ett sådant program.

*Artikel 12***Förfarande för antagande av planer för gemensamt utnyttjande**

1. Kontrollorganets verkställande direktör skall på grundval av de underrättelser som anges i artikel 11.2 och inom tre månader från mottagandet av dessa utarbeta ett utkast till plan för gemensamt utnyttjande i samråd med de medlemsstater som berörs.

2. I utkastet till plan för gemensamt utnyttjande skall de medel för kontroll och inspektion fastställas som kan slås samman för att genomföra det program för kontroll och inspektion mot vilken planen svarar på grundval av de berörda medlemsstaternas intresseandel i det aktuella fisket.

En medlemsstats intresseandel i ett fiske skall bedömas med hänsyn till följande kriterier vars relativa vikt skall vara avhängig av varje plans specifika särdrag:

- a) Den andel av vattnen under dess överhöghet eller jurisdiktion, om sådana vatten existerar, som täcks av planen för gemensamt utnyttjande.
- b) Den kvantitet fisk som landas på dess territorium under en viss referensperiod uttryckt som en andel av de sammanlagda landningarna inom det fiske som omfattas av planen för gemensamt utnyttjande.
- c) Den andel gemenskapsfartyg som för dess flagg (motorstyrka och bruttotonnage) och som är verksamma inom det fiske som omfattas av planen för gemensamt utnyttjande i förhållande till det totala antalet fartyg som är verksamma inom samma fiske.
- d) Dess kvotandel eller, om ingen kvot finns, dess fångstandel under en viss referensperiod inom det fisket.

3. Om det under utarbetandet av ett utkast till plan för gemensamt utnyttjande står klart att det finns otillräckliga medel för kontroll och inspektion tillräckliga för att uppfylla kraven enligt relevant program för kontroll och inspektion, skall den verkställande direktören omedelbart underrätta de berörda medlemsstaterna och kommissionen om detta.

4. Den verkställande direktören skall underrätta de berörda medlemsstaterna och kommissionen om utkastet till plan för gemensamt utnyttjande. Om de berörda medlemsstaterna eller kommissionen senast femton arbetsdagar efter underrättelsen inte har yttrat sig skall den verkställande direktören anta planen.

5. Om en eller flera av de berörda medlemsstaterna eller kommissionen har inkommit med en invändning, skall den verkställande direktören hänskjuta ärendet till kommissionen. Kommissionen kan göra nödvändiga ändringar i planen och anta den i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002.

6. Kontrollorganet skall i samråd med de berörda medlemsstaterna göra en årlig översyn av varje enskild plan för gemensamt utnyttjande, så att eventuella nya program för kontroll och inspektion som de berörda medlemsstaterna omfattas av samt eventuella av kommissionen inom ramen för kontroll- och övervakningsprogrammen fastställda prioriteringar kan beaktas.

Artikel 13

Genomförande av planer för gemensamt utnyttjande

1. Gemensam kontroll- och inspektionsverksamhet skall utföras på grundval av planerna för gemensamt utnyttjande.

2. De medlemsstater som berörs av en plan för gemensamt utnyttjande skall

a) tillgängliggöra de medel för kontroll och inspektion som är avsatta för planen för gemensamt utnyttjande,

b) utse ett enda kontrollställe/en enda samordnare som skall ha tillräckliga befogenheter för att i tid kunna svara på kontrollorganets förfrågningar i samband med genomförandet av planen för gemensamt utnyttjande, samt meddela kontrollorganet detta,

c) utnyttja sina sammanslagna medel för kontroll och inspektion i enlighet med planen för gemensamt utnyttjande och de krav som anges i punkt 4,

d) ge kontrollorganet tillgång via direktuppkoppling till sådan information som krävs för genomförandet av planen för gemensamt utnyttjande,

e) samarbeta med kontrollorganet för att genomföra planen för gemensamt utnyttjande,

f) se till att alla medel för kontroll och inspektion som avsatts för en gemenskapsplan för gemensamt utnyttjande används på ett sätt som är förenligt med den gemensamma fiskeripolitiken.

3. Utan att medlemsstaternas skyldigheter inom ramen för en plan för gemensamt utnyttjande som upprättats enligt artikel 12, skall ansvaret för ledningen och kontrollen av de medel för kontroll och inspektion som har avsatts för en plan för gemensamt utnyttjande vila på de behöriga nationella myndigheterna i enlighet med den nationella lagstiftningen.

4. Den verkställande direktören får fastställa kraven för genomförande av en plan för gemensamt utnyttjande som antagits enligt artikel 12. Dessa krav skall begränsas till den planen.

Artikel 14

Utvärdering av planer för gemensamt utnyttjande

Kontrollorganet skall göra en årlig utvärdering av varje enskild plans effektivitet samt, på grundval av tillgängliga bevis, bedöma om det finns en risk för att fiskeverksamheten inte är förenlig med tillämpliga åtgärder för kontroll. Resultaten av dessa utvärderingar skall utan dröjsmål meddelas Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 15

Fisken som inte omfattas av kontroll- och inspektionsprogram

Två eller flera medlemsstater får begära kontrollorganets bistånd för att samordna deras medel för kontroll och inspektion i samband med ett fiske eller ett område som inte omfattas av ett program för kontroll och inspektion. En sådan samordning skall ske enligt kontroll- och inspektionskriterier samt prioriteringar som de berörda medlemsstaterna kommit överens om.

Artikel 16

Informationsnätverk

1. Kommissionen, kontrollorganet och medlemsstaternas behöriga myndigheter skall utbyta relevant information rörande gemensam kontroll- och inspektionsverksamhet inom gemenskapsvatten och internationella vatten.

2. Varje nationell behörig myndighet skall, i enlighet med relevant gemenskapslagstiftning, vidta åtgärder för att garantera tillräcklig sekretess i fråga om den information de enligt denna artikel tar emot inom ramen för artikel 37 i förordning (EEG) nr 2847/93.

Artikel 17

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser för tillämpningen av detta kapitel kan antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002.

Dessa bestämmelser kan särskilt omfatta förfaranden för utarbetande och antagande av utkast till gemensamma planer för utnyttjande.

KAPITEL IV

KONTROLLORGANETS ORGANISATION OCH VERKSAMHET

Artikel 18

Rättslig status och huvudkontor

1. Kontrollorganet skall vara ett gemenskapsorgan. Det skall vara en juridisk person.
2. Kontrollorganet skall i alla medlemsstater ha den mest vittgående rättskapacitet som juridiska personer kan ha enligt nationell lagstiftning. Det skall i synnerhet kunna förvärva och överlåta fast och lös egendom, samt uppträda som part i rättsliga förhandlingar.
3. Kontrollorganet skall företrädas av den verkställande direktören.
4. Kontrollorganet skall ha sitt säte i Vigo, Spanien.

Artikel 19

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, i enlighet med förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁽¹⁾, samt bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska gemenskapernas institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren skall gälla för kontrollorganets personal. Styrelsen skall i samförstånd med kommissionen utfärda nödvändiga tillämpningsföreskrifter.
2. Om inte annat föreskrivs i artikel 30, skall kontrollorganet, när det gäller dess egen personal, utöva de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda tillkommer tillsättningsmyndigheten.
3. Kontrollorganets personal skall bestå av tjänstemän som utsetts eller utstationerats temporärt av kommissionen och av andra anställda som vid behov rekryteras av kontrollorganet för att fullgöra dess uppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 (EUT L 124, 27.4.2004, s. 1).

Kontrollorganet kan också anställa tjänstemän som temporärt har utstationerats av medlemsstaterna.

Artikel 20

Privilegier och immunitet

Kontrollorganet skall omfattas av protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier.

Artikel 21

Ansvar

1. Kontrollorganets avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att träffa avgöranden på grundval av skiljedomsklausuler i de avtal som ingåtts av kontrollorganet.
3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar skall kontrollorganet enligt de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar ersätta skada som vållats av kontrollorganet självt eller dess personal under tjänsteutövning. Tvister som rör ersättning för sådan skada skall avgöras av Europeiska gemenskapernas domstol.
4. De anställdas personliga ansvar gentemot kontrollorganet skall regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller de anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 22

Språk

1. Bestämmelserna i förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽²⁾ skall gälla för kontrollorganet.
2. De översättningar som krävs för kontrollorganets arbete skall utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 23

Styrelsens inrättande och dess befogenheter

1. Kontrollorganet skall ha en styrelse.
2. Styrelsen skall göra följande:
 - a) Utnämna och avsätta den verkställande direktören i enlighet med artikel 30.

⁽²⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385/58.

- b) Senast den 30 april varje år anta kontrollorganets allmänna rapport för det föregående året och skicka den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna. Rapporten skall offentliggöras.
- c) Senast den 31 oktober varje år, efter att ha beaktat kommissionens och medlemsstaternas yttrande, anta kontrollorganets arbetsprogram för det kommande året och skicka det till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Arbetsprogrammet skall innehålla kontrollorganets prioriteringar. Det skall prioritera de av kontrollorganets åligganden som rör programmen för kontroll och övervakning. Det skall antas utan att det påverkar gemenskapens årliga budgetförfarande. Om kommissionen inom 30 dagar från och med antagandet av arbetsprogrammet motsätter sig detta skall styrelsen göra en ny översyn av programmet inom ramen för en andra läsning och, efter eventuella ändringar, anta det inom två månader.

- d) Anta kontrollorganets slutliga budget innan räkenskapsåret börjar och vid behov anpassa den till gemenskapens bidrag och kontrollorganets övriga intäkter.
- e) Utföra sina arbetsuppgifter beträffande kontrollorganets budget i enlighet med artiklarna 35, 36 och 38.
- f) Granska den verkställande direktören i disciplinären.
- g) Fastställa sin arbetsordning i vilken inrättandet av underkommittéer inom ramen för styrelsen i mån av behov får föreskrivas.
- h) Anta de förfaranden som krävs för att kontrollorganet skall kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 24

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och sex företrädare för kommissionen. Varje medlemsstat skall ha rätt att utse en ledamot. Medlemsstaterna och kommissionen skall utse en suppleant för varje ledamot, som skall företräda ledamoten i dess frånvaro.

2. Styrelseledamöter skall utses på grundval av relevant erfarenhet och sakkunskap inom området för fiskerikontroll och -inspektion.

3. Mandatperioden för varje ledamot skall vara fem år från och med dagen för tillsättningen. Mandatet kan förnyas.

Artikel 25

Ordförandeskap i styrelsen

1. Styrelsen skall utse en ordförande bland kommissionens företrädare. Styrelsen skall utse en vice ordförande bland sina ledamöter. Vice ordföranden skall automatiskt ersätta ordföranden om denne är förhindrad att fullgöra sina åligganden.
2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden skall vara tre år och skall upphöra om uppdraget som styrelseledamot upphör. Mandatet skall kunna förnyas en gång.

Artikel 26

Sammanträden

1. Styrelsens ordförande skall sammankalla styrelsens sammanträden. Dagordningen skall fastställas av ordföranden, vilken skall beakta förslag från styrelsens ledamöter samt från kontrollorganets verkställande direktör.
2. Den verkställande direktören och den företrädare som utsetts av den rådgivande nämnden skall delta i överläggningarna utan att ha rösträtt.
3. Styrelsen skall hålla minst ett ordinarie sammanträde per år. Den skall dessutom sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av kommissionen eller en tredjedel av de medlemsstater som är företrädade i styrelsen.
4. Styrelsen får, om det är fråga om konfidentiella uppgifter eller intressekonflikter, besluta att ta upp särskilda frågor på sin dagordning utan att den företrädare som utsetts av den rådgivande nämnden är närvarande. Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna bestämmelse får fastställas i arbetsordningen.

5. Styrelsen får bjuda in alla personer vars åsikter kan vara av intresse att delta som observatörer vid sammanträdena.

6. Styrelseledamöterna får, med förbehåll för bestämmelserna i arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter.

7. Styrelsens sekretariat skall tillhandahållas av kontrollorganet.

Artikel 27

Omröstning

1. Styrelsen skall fatta sina beslut med absolut majoritet.
2. Varje ledamot skall ha en röst. I en ledamots frånvaro skall suppleanten ha rätt att utöva dennes rösträtt.
3. Röstningsförfarandena skall fastställas mer i detalj i arbetsordningen, särskilt villkoren för hur en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar och eventuella krav på beslutförhet när så är lämpligt.

Artikel 28

Redovisning av intressen

Styrelseledamöterna skall avge en intresseförklaring som antingen anger att de inte har några intressen som negativt skulle kunna påverka deras oavhängighet eller ange alla de direkta eller indirekta intressen som negativt skulle kunna påverka deras oavhängighet. Dessa förklaringar skall göras skriftligen varje år, eller närhelst en intressekonflikt skulle kunna uppkomma i samband med punkterna på dagordningen. I det senare fallet skall den berörda ledamoten inte ha rätt att rösta om dessa punkter.

Artikel 29

Den verkställande direktörens arbetsuppgifter och befogenheter

1. Kontrollorganet skall ledas av den verkställande direktören. Utan att det påverkar kommissionens eller styrelsens respektive befogenheter, får den verkställande direktören varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller annat organ.
2. Vid utövandet av sina arbetsuppgifter skall den verkställande direktören genomföra den gemensamma fiskeripolitikens principer.
3. Den verkställande direktören skall ha följande arbetsuppgifter och befogenheter:
 - a) Utarbeta ett utkast till arbetsprogram och lägga fram det för styrelsen efter samråd med kommissionen och medlemsstaterna. Vidta de åtgärder som krävs för att arbetsprogrammet genomförs inom de tidsramar som fastställs i denna förord-

ning, tillämpningsföreskrifterna till denna och all annan tillämplig lagstiftning.

- b) Vidta nödvändiga åtgärder för att se till att kontrollorganet organiseras och fungerar i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, bl.a. genom att anta anvisningar för den interna administrationen och offentliggöra meddelanden.
- c) Vidta nödvändiga åtgärder för att anta beslut som rör kontrollorganets ansvar enligt kapitlen II och III, där det ingår ansvar för att befrakta och stå för driften av medlen för kontroll och inspektion samt att hålla i ett informationsnätverk.
- d) Svara på framställningar från kommissionen samt på framställningar om bistånd från en medlemsstat i enlighet med artiklarna 6, 7 och 15.
- e) Organisera ett effektivt övervakningssystem för att kunna jämföra kontrollorganets resultat med verksamhetens mål. På grundval därav varje år utarbeta ett utkast till allmän rapport och lägga fram det för styrelsen. Fastställa förfaranden för regelbunden utvärdering baserade på erkända branschnormer.
- f) Utöva de befogenheter i förhållande till personalen som anges i artikel 19.2.
- g) Göra beräkningar av kontrollorganets intäkter och utgifter i enlighet med artikel 35 och genomföra budgeten i enlighet med artikel 36.

4. Den verkställande direktören skall ansvara för sin verksamhet inför styrelsen.

Artikel 30

Utseende och avsättning av den verkställande direktören

1. Den verkställande direktören skall utses av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad relevant erfarenhet inom den gemensamma fiskeripolitiken samt inom fiskerikontroll och fiskeriinspektion, och skall väljas från en förteckning om minst två kandidater som kommissionen föreslår till följd av ett urvalsförfarande efter offentliggörande av tjänsten i *Europeiska unionens officiella tidning* samt av uppmaning till intresseanmälan i annan press.
2. Styrelsen skall ha befogenhet att avsätta den verkställande direktören. Styrelsen skall överlägga om denna fråga på begäran av kommissionen eller av en tredjedel av sina ledamöter.

3. Styrelsen skall fatta beslut enligt punkterna 1 och 2 med två tredjedelars majoritet.

4. Den verkställande direktörens mandatperiod skall vara fem år. Mandatperioden skall kunna förnyas en gång för ytterligare fem år på förslag av kommissionen och efter godkännande av två tredjedelars majoritet av ledamöterna i styrelsen.

Artikel 31

Rådgivande nämnd

1. Den rådgivande nämnden skall bestå av företrädare för de regionala rådgivande nämnder som föreskrivs i artikel 31 i förordning (EG) nr 2371/2002, varvid varje regional rådgivande nämnd skall utse en företrädare. Företrädarna får ersättas av suppleanter som utses samtidigt.

2. Ledamöterna i den rådgivande nämnden får inte vara styrelseledamöter. Den rådgivande nämnden skall utse en av sina ledamöter för att delta i styrelsens överläggningar utan rösträtt.

3. Den rådgivande nämnden skall på begäran av den verkställande direktören ge denne råd i samband med utförandet av dennes arbetsuppgifter enligt denna förordning.

4. Den verkställande direktören skall vara ordförande i den rådgivande nämnden. Den skall sammanträda när den sammankallas av ordföranden, dock minst en gång om året.

5. Kontrollorganet skall tillhandahålla det logistiska stöd som den rådgivande nämnden behöver samt sekretariatshjälp för dess möten.

6. Styrelseledamöterna får närvara vid mötena i den rådgivande nämnden.

Artikel 32

Öppenhet och information

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas på handlingar som kontrollorganet förfogar över.

2. Styrelsen skall inom sex månader från och med dess första möte anta föreskrifter för det praktiska genomförandet av förordning (EG) nr 1049/2001.

3. Kontrollorganet får på eget initiativ kommunicera på de områden som ingår i dess uppdrag. Det skall särskilt se till att allmänheten och alla berörda parter snabbt får objektiv, tillförlitlig och lättbegriplig information om dess arbete.

4. Styrelsen skall fastställa de interna bestämmelser som är nödvändiga för tillämpningen av punkt 3.

5. Beslut som kontrollorganet fattar i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ge upphov till klagomål till ombudsmannen eller leda till att talan väcks inför domstolen enligt artiklarna 195 och 230 i fördraget.

6. Den information som kommissionen och kontrollorganet samlar in i enlighet med denna förordning skall omfattas av förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 33

Sekretess

1. Styrelseledamöter, den verkställande direktören och medlemmar av kontrollorganets personal skall också efter det att de upphört att utöva sina arbetsuppgifter omfattas av sekretesskravet enligt artikel 287 i fördraget.

2. Styrelsen skall fastställa interna bestämmelser för hur de sekretesskrav som avses i punkt 1 skall genomföras i praktiken.

Artikel 34

Tillgång till information

1. Kommissionen skall ha fullständig tillgång till all information som samlats in av kontrollorganet. Kontrollorganet skall, på kommissionens begäran, tillhandahålla denna all tillgänglig information tillsammans med en utvärdering av denna information, i den form som kommissionen anger.

2. De medlemsstater som berörs av någon särskild verksamhet som kontrollorganet bedriver skall ha tillgång till den information som samlats in av kontrollorganet i samband med denna verksamhet, enligt de villkor som kan fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002.

KAPITEL V

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 35

Budget

1. Kontrollorganets intäkter skall bestå av

a) ett bidrag från gemenskapen som förs in i Europeiska gemenskapernas allmänna budget (kommissionens avsnitt),

b) avgifter för tjänster som kontrollorganet utfört åt medlemsstaterna i enlighet med artikel 6,

c) avgifter för publikationer, utbildning och/eller andra tjänster som kontrollorganet tillhandahåller.

2. Kontrollorganets utgifter skall omfatta kostnader för personal, administration, infrastruktur och drift.

3. Den verkställande direktören skall göra ett utkast till beräkning av kontrollorganets intäkter och utgifter för påföljande budgetår och överlämna detta till styrelsen tillsammans med ett utkast till tjänsteförteckning.

4. Det skall råda balans mellan inkomster och utgifter.

5. Varje år skall styrelsen, på grundval av ett utkast till beräkning av intäkter och utgifter, sammanställa en beräkning av kontrollorganets intäkter och utgifter för det kommande budgetåret.

6. Senast den 31 mars skall styrelsen skicka denna beräkning, som skall innehålla ett utkast till tjänsteförteckning, och det preliminära arbetsprogrammet till kommissionen.

7. Kommissionen skall vidarebefordra beräkningen av kontrollorganets intäkter och utgifter till Europaparlamentet och rådet (budgetmyndigheten) tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.

8. På grundval av denna beräkning skall kommissionen i det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de beräkningar som den anser vara nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen samt de bidrag som skall belastas den allmänna budgeten, och förelägga budgetmyndigheten detta i enlighet med artikel 272 i fördraget.

9. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall utgöra bidrag till kontrollorganet. Budgetmyndigheten skall anta kontrollorganets tjänsteförteckning.

10. Styrelsen skall anta budgeten. Budgeten skall bli slutlig efter det slutliga antagandet av Europeiska unionens allmänna budget. Den skall när så krävs anpassas i enlighet därmed.

11. Styrelsen skall så snart som möjligt underrätta budgetmyndigheten om sin avsikt att genomföra projekt som kan ha

betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Den skall informera kommissionen om detta.

12. Om någon av budgetmyndighetens båda parter har meddelat att den har för avsikt att lämna ett yttrande skall den överlämna detta till styrelsen inom sex veckor från och med den dag då meddelandet om projektet gjordes.

Artikel 36

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Den verkställande direktören skall genomföra kontrollorganets budget.

2. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kontrollorganets räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare skall sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 128 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ ("budgetförordningen").

3. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med kontrollorganets preliminära räkenskaper samt med en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också översändas till Europaparlamentet och rådet.

4. Efter mottagandet av revisionsrättens synpunkter på kontrollorganets preliminära räkenskaper, enligt artikel 129 i budgetförordningen, skall den verkställande direktören ansvara för upprättandet av de slutliga räkenskaperna och översända dem till styrelsen för yttrande.

5. Styrelsen skall avge ett yttrande om kontrollorganets slutredovisning.

6. Senast den 1 juli följande år skall den verkställande direktören överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

7. Slutredovisningen skall offentliggöras.

8. Kontrollorganet skall inrätta en intern revisionsfunktion som skall överensstämma med tillämpliga internationella standarder.

9. Senast den 30 september skall den verkställande direktören förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Den verkställande direktören skall även översända detta svar till styrelsen.

10. Den verkställande direktören skall på Europaparlamentets begäran lämna den information till parlamentet som behövs för en smidig tillämpning av förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret, i enlighet med artikel 146.3 i budgetförordningen.

11. Europaparlamentet skall före den 30 april det andra därpå följande året på rekommendation av rådet bevilja den verkställande direktören för kontrollorganet ansvarsfrihet beträffande budgetens genomförande för det aktuella året.

Artikel 37

Bekämpning av bedrägeri

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet skall bestämmelserna i förordning (EG) nr 1073/1999 gälla för kontrollorganet utan inskränkning.

2. Kontrollorganet skall ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av OLAF och skall utan dröjsmål utfärda lämpliga föreskrifter, som skall gälla all dess personal.

3. I besluten om finansiering samt i de avtal om och instrument för genomförande som ingåtts till följd av dessa beslut skall det uttryckligen föreskrivas att revisionsrätten och OLAF vid behov skall få utföra kontroller på plats hos dem som mottagit anslag från kontrollorganet och hos de ombud som fördelat dessa anslag.

Artikel 38

Finansiella bestämmelser

Styrelsen skall, efter att ha mottagit kommissionens godkännande och revisionsrättens yttrande, anta kontrollorganets budgetförordning. Bestämmelserna får avvika från kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 23 december 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemen-

skapernas allmänna budget⁽¹⁾, endast om kontrollorganet har särskilda förvaltningsbehov som kräver detta, och endast efter det att kommissionen gett sitt godkännande.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 39

Utvärdering

1. Styrelsen skall beställa en oberoende extern utvärdering av denna förordnings tillämpning inom fem år efter det att kontrollorganet inlett sin verksamhet och därefter vart femte år. Kommissionen skall tillhandahålla kontrollorganet all den information som detta anser sig behöva för att kunna genomföra utvärderingen.

2. Varje utvärdering skall innehålla en bedömning av effekterna av denna förordning, kontrollorganets nytta, relevans och effektivitet och dess arbetsrutiner samt en bedömning av i hur stor utsträckning kontrollorganet bidrar till att en hög grad av efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser uppnås. Styrelsen skall utarbeta särskilda riktlinjer i samförstånd med kommissionen och efter samråd med de berörda parterna.

3. Styrelsen skall ta emot utvärderingen och utfärda rekommendationer till kommissionen om hur denna förordning, kontrollorganet och dess arbetsmetoder eventuellt bör ändras. Utvärderingsresultatet och rekommendationerna skall överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet samt offentliggöras.

Artikel 40

Inledande av kontrollorganets verksamhet

Kontrollorganet skall inleda sin verksamhet senast tolv månader efter det att denna förordning trätt i kraft.

Artikel 41

Ändring

Artikel 34c i förordning (EG) nr 2847/93 skall ersättas med följande:

"Artikel 34c

1. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 36 och i samförstånd med de berörda medlemsstaterna, fastställa vilka av de fiskerier som involverar två eller flera medlemsstater som skall omfattas av särskilda program för kontroll och inspektion samt vilka villkor som skall styra sådana program.

⁽¹⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

I särskilda program för kontroll och inspektion skall det fastställas vilka fisken som involverar två eller flera medlemsstater som omfattas av programmet samt de villkor som skall gälla för sådana fisken.

I varje särskilt program för kontroll och inspektion skall det fastställas mål, gemensamma prioriteringar och förfaranden tillsammans med referenspunkter för kontroll- och inspektionsverksamhet, förväntade resultat av de åtgärder som anges samt den strategi som krävs för att det skall kunna garanteras att kontroll- och inspektionsverksamheten är så likvärdig, effektiv och ekonomisk som möjligt. För varje program skall det anges vilka medlemsstater som berörs.

Särskilda program för kontroll- och inspektion får inte pågå längre än tre år eller överskrida någon annan period som fastställs för detta ändamål i en återhämtningsplan som antagits enligt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (*) eller en förvaltningsplan som antagits enligt artikel 6 i samma förordning.

De berörda medlemsstaterna skall genomföra de särskilda programmen för kontroll och inspektion på grundval av de planer för gemensamt utnyttjande som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (**).

2. Kommissionen skall kontrollera och utvärdera effektivitetsgraden hos varje särskilt program för kontroll och inspektion, och skall rapportera till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 27.4 i förordning (EG) nr 2371/2002.

(*) EGT L 358, 21.12.2002, s. 59.

(**) EUT L 128, 21.5.2005, s. 1."

Artikel 42

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 26 april 2005.

På rådets vägnar

F. BODEN

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 769/2005**av den 20 maj 2005****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 maj 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2005.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 17).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 20 maj 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	93,8
	204	82,6
	212	97,2
	999	91,2
0707 00 05	052	124,5
	204	51,2
	999	87,9
0709 90 70	052	85,2
	624	50,3
	999	67,8
0805 10 20	052	41,7
	204	37,7
	212	55,7
	220	44,3
	388	50,1
	400	42,8
	528	45,4
	624	58,6
0805 50 10	999	47,0
	388	65,6
	400	69,6
	528	59,4
	624	61,7
0808 10 80	999	64,1
	388	87,9
	400	116,3
	404	78,7
	508	60,8
	512	69,6
	524	57,3
	528	68,5
	720	70,9
	804	94,0
	999	78,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 770/2005

av den 20 maj 2005

om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2286/2002 av den 10 december 2002 om den ordning som skall gälla för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i stater i Afrika, Västindien eller Stilla havet (AVS) och om upphävande av förordning (EG) nr 1706/98 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2247/2003 av den 19 december 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter inom sektorn för nötkött för rådets förordning (EG) nr 2286/2002 om ordningar för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla havet (AVS-staterna) ⁽³⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 2247/2003 är det möjligt att utfärda importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia. Importen får dock inte överstiga de kvantiteter som är fastställda för vart och ett av dessa exporterande tredjeländer.
- (2) De licensansökningar som ingivits från den 1 till och med den 10 maj 2005, uttryckta i urbenat kött, i enlighet med förordning (EG) nr 2247/2003, överstiger för produkter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia inte de tillgängliga kvantiteterna för dessa länder. Det är därför möjligt att utfärda importlicenser för de kvantiteter som det har ansökts om licens för.
- (3) De kvantiteter för vilka det kan ansökas om licenser från och med den 1 juni 2005 bör fastställas inom ramarna för den totala kvantiteten på 52 100 t.

- (4) Det bör understrykas att denna förordning inte påverkar rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter, svin och färskt kött eller köttprodukter ⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande medlemsstater skall den 21 maj 2005 utfärda importlicenser för nötköttsprodukter, uttryckta i urbenat kött, med ursprung i vissa AVS-stater, för nedanstående kvantiteter och ursprungsländer:

Förenade kungariket:

— 30 t med ursprung i Botswana,

— 800 t med ursprung i Namibia.

Tyskland:

— 350 t med ursprung i Botswana,

— 425 t med ursprung i Namibia.

Artikel 2

Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EG) nr 2247/2003, inges under loppet av de tio första dagarna i maj 2005 för följande kvantiteter urbenat kött:

Botswana:	15 606 t
Kenya:	142 t
Madagaskar:	7 579 t
Schweiz:	3 337 t
Zimbabwe:	9 100 t
Namibia:	9 125 t

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 maj 2005.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1899/2004 (EUT L 328, 30.10.2004, s. 67).

⁽²⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 333, 20.12.2003, s. 37. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1118/2004 (EUT L 217, 17.6.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2005.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 771/2005**av den 20 maj 2005****om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Republiken Indonesien, Folkrepubliken Kina, Taiwan, Konungariket Thailand och Socialistiska republiken Vietnam**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Inledande av undersökningen**

- (1) I augusti 2004 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ att det skulle inledas ett antidumpningsförfarande avseende import till gemenskapen av fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Filippinerna, Indonesien, Kina, Malaysia, Taiwan, Thailand och Vietnam och inledde en undersökning.
- (2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingivits av European Industrial Fastener Institute (EiFi) (nedan kallat "den klagande") såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 50 %, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av fästanordningar av rostfritt stål och delar därav. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av den berörda produkten och för därav följande väsentlig skada och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera inledandet av ett förfarande.

2. Berörda parter och kontrollbesök

- (3) Kommissionen underrättade officiellt de klagande gemenskapstillverkarna, deras intresseorganisation, andra gemenskapstillverkare, de exporterande tillverkare, importörer, användare och leverantörer i gemenskapen som såvitt känt var berörda samt företrädare för de exporterande länderna om att ett förfarande hade inletts. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (4) Eftersom antalet kända exporterande tillverkare i Kina och Taiwan, gemenskapstillverkare och importörer var stort angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle kunna komma att tillämpas i enlighet med artikel 17 i grundförordningen för fastställandet av dumpning och skada.
- (5) För att de exporterande tillverkare i Kina och Vietnam som så önskade skulle ha möjlighet att ansöka om att bli behandlade som företag som är verksamma under marknadsmässiga förhållanden (nedan kallat "marknadsekonomisk status") eller om individuell behandling, sände kommissionen ansökningsblanketter till de exporterande tillverkare som såvitt känt var berörda och myndigheterna i de två länderna.
- (6) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som såvitt känt var berörda och svar inkom från fem taiwanesiska exportörer som ingick i urvalet, fyra gemenskapstillverkare som ingick i urvalet, två gemenskapstillverkare som inte ingick i urvalet, två exporterande tillverkare i Kina, två exporterande tillverkare i Indonesien, två exporterande tillverkare i Malaysia, två exporterande tillverkare i Filippinerna, fyra exporterande tillverkare i Thailand och en exporterande tillverkare i Vietnam samt från fyra importörer som ingick i urvalet, en användare i gemenskapen och från en gemenskapsleverantör i ett tidigare led i förädlingskedjan.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EUT C 212, 24.8.2004, s. 2.

- (7) Dessutom lämnade en tysk intresseorganisation för importörer/distributörer (Fachverband des Schrauben-Großhandels e.V.) skriftliga synpunkter. Alla parter hördes som så begärde inom den fastställda tidsfristen och visade att det fanns särskilda skäl att höra dem.
- (8) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla de uppgifter som den bedömde som nödvändiga för ett preliminärt fastställande av dumpning, därav följande skada och gemenskapens intresse, och gjorde kontrollbesök på plats hos följande företag:

Gemenskapstillverkare

- Bontempi Vibo SpA, Brescia, Italien,
- Bulnava Srl, Milano/Suello, Italien,
- Inox Viti Snc, Grumello Del Monte, Italien,
- Reisser Schraubentechnik GmbH, Ingelfingen-Criesbach, Tyskland.

Exportörer tillverkare och dem närstående företag i exportländerna

Kina

- Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang.

Indonesien

- PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam.

Malaysia

- Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh, Chemor,
- Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd, Penang.

Filippinerna

- Rosario Fasteners Corporation, Cavite,
- Philshin Works Corporation, Cavite.

Taiwan

- Arrow Fasteners Co. Ltd och det närstående företaget Header Plan Co. Inc., Taipei,
- Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan,
- Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung,
- Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd och de närstående företagen Tong Jou Enterprise Co. Ltd. och Winlink Fasteners Co., Ltd., Kaohsiung,
- Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan.

Thailand

- A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd, Ayutthaya,
- Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn,
- Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn,
- Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn.

Närstående importör i gemenskapen

— Tigges GmbH & Co. KG, Wuppertal, Tyskland.

- (9) Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 juli 2003–30 juni 2004 (nedan kallad "undersökningsperioden" eller "UP" i tabeller). Undersökningen rörande skada omfattade perioden 1 januari 2001–30 juni 2004 (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Allmänna anmärkningar

- (10) Fästanordningar av rostfritt stål och delar därav är bultar, muttrar och skruvar av rostfritt stål som används för att mekaniskt sammanfoga två eller flera delar. Skruvar är fästanordningar med yttre gängskärning på skaftet. De kan antingen användas utan någon annan del och anbringas i trä (träskruvar) eller metallplattor (självgängande skruvar (plåtskruvar)) eller kombineras med en mutter och underläggsbrickor för att tjäna som en bult. Skruvar kan ha olika huvudformer (skålformiga, hålförmiga, platta, sexkantsformiga, osv.) skaftlängder och diametrar. Skaftet kan vara helt eller delvis gängat. Fästanordningar av rostfritt stål används av olika användarindustrier och i många olika slutprodukter där motståndskraft mot atmosfärisk och kemisk korrosion är nödvändig och där också hygien kan vara avgörande, t.ex. utrustning för bearbetning och lagring av livsmedel, anläggningar i den kemiska industrin, tillverkning av medicinsk utrustning, utrustning för offentlig belysning, skeppsbyggeri, osv.

2. Berörd produkt

- (11) Fästanordningar av rostfritt stål, dvs. bultar, muttrar och skruvar av rostfritt stål som används för att mekaniskt sammanfoga två eller flera delar, deklareras vanligtvis enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 and 7318 16 30. Det finns många olika typer av fästanordningar av rostfritt stål, och varje typ karakteriseras av dess specifika fysiska och tekniska egenskaper och den sort av rostfritt stål som den framställs av.
- (12) Importörer och en tysk intresseorganisation för importörer/distributörer hävdade i samband med undersökningen att denna inte borde omfatta muttrar, eftersom det enligt dem inte fanns någon muttertillverkning i gemenskapen.
- (13) Frågan övervägdes. Redan i samband med den preliminära undersökningen ifrågasattes det om muttrar verkligen kunde anses vara en och samma produkt som andra fästanordningar av rostfritt stål. I detta sammanhang bör en rad faktorer undersökas närmare, t.ex. om, och i så fall i vilken utsträckning, bultar och muttrar marknadsförs tillsammans som ett system, i vilken utsträckning dessa typer utvecklas gemensamt osv. Det måste även närmare undersökas i vilken utsträckning tillverkarna i gemenskapen kan erbjuda dessa system. På denna grundval beslutades det preliminärt att undanta muttrar som vanligtvis deklareras enligt KN-nummer 7318 16 30 från definitionen av den berörda produkten.
- (14) I detta sammanhang är det relevant att notera att det förefaller som om praktiskt taget all import från Filippinerna utgörs av muttrar. Skulle det i undersökningens slutskede beslutas att muttrar inte ingår i definitionen av den berörda produkten måste därför förfarandet avslutas med avseende på Filippinerna.
- (15) Importörerna och den tyska intresseorganisationen för importörer/distributörer hävdade vidare att definitionen av den berörda produkten borde begränsas till att omfatta endast KN-nummer 7318 15 61 och 7318 15 70, dvs. sexkantshålskruvar (insex) av rostfritt stål och sexkantsskruvar av rostfritt stål, eftersom det inte finns en tillräckligt betydande tillverkning av övriga typer av fästanordningar av rostfritt stål i gemenskapen. Undersökningen bekräftade dock att de övriga typerna av fästanordningar av rostfritt stål tillverkas i gemenskapen. Följaktligen kunde denna begäran inte godtas.
- (16) Det konstaterades att alla typer utom muttrar faller inom ramen för en bred definition av fästanordningar och har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper, samma grundläggande användningsområden och samma distributionskanaler.

- (17) Alla olika typer av fästanelordningar av rostfritt stål, utom muttrar, som vanligtvis deklarerats enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 and 7318 15 70, och som har sitt ursprung i Indonesien, Kina, Malaysia, Taiwan, Thailand och Vietnam är preliminärt att anse som en och samma produkt med avseende på den nu aktuella undersökningen (nedan kallad "den berörda produkten").

3. Likadan produkt

- (18) Kommissionen konstaterade att de fästanelordningar av rostfritt stål som tillverkades och såldes på respektive hemmamarknader i Indonesien, Kina, Malaysia, Taiwan, Thailand och Vietnam och de som exporterades till gemenskapen från de berörda länderna samt de som tillverkades och såldes i gemenskapen av gemenskapsindustrin hade samma fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och användningsområden. Därför dras den preliminära slutsatsen att de alla måste anses vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. STICKPROVSFÖRFARANDE

1. Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina och Taiwan

- (19) Eftersom antalet exporterande tillverkare i Kina och Taiwan var stort angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle kunna komma att tillämpas i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen.
- (20) För att kommissionen skulle kunna besluta om huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall kunna göra ett urval uppmannes de exporterande tillverkarna att ge sig till känna inom femton dagar efter undersökningens inledande och att lämna grundläggande uppgifter om sin exportförsäljning och inhemska försäljning, detaljerade uppgifter om sin tillverkning av den berörda produkten samt namnen på alla dem närstående företag som är inbegripna i tillverkning eller försäljning av den berörda produkten och närmare uppgifter om dessa företags verksamhet. Samråd skedde även med myndigheterna i Kina och Taiwan.

1.1 Första urval av samarbetsvilliga exporterande tillverkare

- (21) Endast två exporterande tillverkare i Kina gav sig till känna och lämnade de begärda uppgifterna inom den treveckorsperiod som fastställts i enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen. Under dessa omständigheter beslutade kommissionen att det inte var nödvändigt med ett stickprov avseende de exporterande tillverkarna i Kina.
- (22) Fyrtionio företag i Taiwan gav sig till känna och lämnade de begärda uppgifterna inom den treveckorsperiod som fastställts i enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen. Endast 37 av dessa exporterande tillverkare uppgav dock att de hade exporterat till gemenskapen under undersökningsperioden. De exporterande tillverkare som exporterat den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden och förklarade sig villiga att ingå i urvalet betraktades inledningsvis som samarbetsvilliga företag och beaktades då urvalet gjordes. Elva av de tolv övriga företagen var antingen handlare eller exporterande tillverkare som inte hade exporterat till gemenskapen under undersökningsperioden. Dessa företag kunde därför inte beaktas i samband med beräkningen av dumpning. Det är slutligen att märka att ett av de övriga tolv företagen endast var exporterande tillverkare av muttrar och följaktligen inte berörs av de provisoriska åtgärderna.
- (23) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna svarade för ca 78 % av den totala exporten av den berörda produkten från Taiwan till gemenskapen.
- (24) De exporterande tillverkare som inte gav sig till känna inom den fastställda tidsfristen ansågs vara icke-samarbetsvilliga företag i samband med undersökningen.

1.2 Urvalet för stickprovsundersökningen

- (25) Urvalet av företag till stickprovsundersökningen grundades enligt artikel 17.1 i grundförordningen på den största representativa exportvolym som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. På denna grundval valdes fem taiwanesiska exporterande tillverkare ut till att ingå i urvalet. De företag som ingick i urvalet svarade för ca 47 % av Taiwans export till gemenskapen och för ca 57 % av den inhemska försäljningen i Taiwan. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med de taiwanesiska myndigheterna, vilka inte hade några invändningar.

- (26) De 32 samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i det slutliga urvalet underrättades därför genom de taiwanesiska myndigheterna om att en eventuell antidumpningstull när det gällde deras export skulle komma att beräknas enligt artikel 9.6 i grundförordningen.
- (27) Frågeformulär sändes till alla fem företag som ingick i urvalet och alla besvarade det inom den fastställda tidsfristen.

1.3. Individuell undersökning

- (28) Två exporterande tillverkare i Taiwan som inte ingick i urvalet begärde en individuell dumpningsmarginal och tullsats i enlighet med artiklarna 9.6 och 17.3 i grundförordningen. Med hänsyn till det stora antal länder och parter som berörs och till tidsbegränsningen drog kommissionen slutsatsen att ingen taiwanesisk exporterande tillverkare kunde beviljas en individuell undersökning, eftersom detta skulle bli orimligt betungande och förhindra att undersökningen avslutades i rätt tid. En av de exporterande tillverkare som begärde en individuell undersökning tillverkade endast muttrar, vilka enligt vad som anges ovan i detta preliminära skede inte omfattas av detta förfarande.

2. Stickprovsförfarande avseende gemenskapstillverkarna

- (29) Eftersom antalet gemenskapstillverkare var stort angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle kunna komma att tillämpas i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. I detta syfte begärde kommissionen att gemenskapstillverkarna skulle lämna uppgifter om tillverkning och försäljning av den likadana produkten.
- (30) Åtta gemenskapstillverkare gav sig till kända och lämnade de begärda uppgifterna inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen valde kommissionen ut fyra företag i två medlemsstater, dvs. tre i Italien och ett i Tyskland, till att ingå i urvalet, eftersom de svarade för den största representativa tillverkningsvolym i gemenskapen (ca 50 %) som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med gemenskapstillverkarnas intresseorganisation, vilken inte hade några invändningar. De fyra kvarvarande tillverkarna, vilka fanns i Belgien, Förenade kungariket, Italien och Tyskland, ombads lämna vissa allmänna uppgifter för skadeanalysen. Alla gemenskapstillverkare som ingick i urvalet och två andra gemenskapstillverkare var samarbetsvilliga och besvarade frågeformuläret inom den fastställda tidsfristen. Ett av de två samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet tillverkade endast vissa specialmuttrar som preliminärt inte ingår i undersökningen och därför beaktades detta företag inte vidare i samband med de preliminära undersökningsresultaten.

3. Stickprovsförfarande avseende importörer

- (31) Eftersom antalet importörer i gemenskapen var stort angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle kunna komma att tillämpas i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. I detta syfte begärde kommissionen att importörerna skulle lämna uppgifter om import och försäljning av den berörda produkten.
- (32) På grundval av de uppgifter som inkom valde kommissionen ut fem importörer i fyra medlemsstater, dvs. två i Tyskland och en i Italien, en i Sverige och en i Förenade kungariket, till att ingå i urvalet. Samråd skedde med två kända intresseorganisationer för importörer. Dessa importörer svarade för den största representativa försäljningsvolym för kända importörer i gemenskapen (ca 37 %) som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Fyra importörer var samarbetsvilliga och besvarade frågeformuläret. Den svenska importören samarbetade inte ytterligare och endast två importörer lämnade ett fullständigt svar på frågeformuläret med alla begärda uppgifter.

D. DUMPNING**1. Marknadsekonomisk status**

- (33) Vid antidumpningsundersökningar som rör import med ursprung i Kina och Vietnam skall enligt artikel 2.7 b i grundförordningen normalvärdet fastställas i enlighet med artikel 2.1–2.6 i grundförordningen för de exporterande tillverkare som konstaterats uppfylla kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen, dvs. om det visats att marknadsekonomiska förhållanden råder i samband med tillverkning och försäljning av den berörda likadana produkten. Nedan ges, enbart av tydlighetsskäl, en sammanfattning av kriterierna:
1. Företagens beslut rörande verksamheten och kostnader fattas utifrån de förutsättningar som råder på marknaden utan något större statligt inflytande.
 2. Företagens räkenskaper är föremål för en oberoende revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer (IAS) och tillämpas för alla ändamål.
 3. Det förekommer inte några betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet.
 4. Rättssäkerhet och stabila villkor garanteras genom lagstiftning om konkurser och ägandeförhållanden.
 5. Valutaomräkning sker till marknadskurser.
- (34) Två kinesiska och en vietnamesisk tillverkare ansökte om marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 b i grundförordningen och lämnade in blanketten för exporterande tillverkare som ansöker om sådan status inom angivna tidsfrister.
- (35) En kinesisk tillverkare befann sig i en inkörningsfas och hade vare sig reviderade eller andra räkenskaper. Kommissionen drog slutsatsen att det faktum att det inte fanns några räkenskaper gjorde det omöjligt att fastställa om kriterierna 2 och 3 var uppfyllda. Därför drogs slutsatsen att företaget inte uppfyllde kriterierna för att beviljas marknadsekonomisk status. Företaget underrättades om detta och gjorde inga invändningar.
- (36) När det gäller den andra kinesiska exporterande tillverkaren inhämtade kommissionen alla uppgifter den ansåg vara nödvändiga och kontrollerade på plats hos det berörda företaget alla uppgifter som lämnats i ansökan om marknadsekonomisk status.
- (37) Det framgick av denna kontroll att företaget inte hade en enda uppsättning räkenskaper som utarbetats och reviderats i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer. Trots att räkenskaperna reviderats av oberoende externa revisorer förekom det fortfarande många problem och avvikelser. Under undersökningen lämnade företaget olika versioner av sina räkenskaper, vilka samtliga innehöll betydande felaktigheter, t.ex. en utgående balans som inte stämde överens med den ingående balansen för påföljande räkenskapsår (IAS 1) eller påstådda ändringar av redovisningsprinciper som inte fanns dokumenterade i räkenskaperna (IAS 8). Viktiga uppgifter som t.ex. omsättningen stämde inte överens med företagets räkenskaper i övrigt. Företaget uppgav sig dessutom ha gått med betydande vinst när det i själva verket föreföll ha gått med betydande förlust och de räkenskaper det visade upp innehöll inte sammanställda uppgifter om omsättningen som täckte alla dess transaktioner. Det nämndes inget i revisorernas rapport om dessa problem.
- Mot denna bakgrund kunde kriterium 2 inte anses vara uppfyllt. Därför drogs slutsatsen att företaget inte uppfyllde kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen.
- (38) När det gäller den vietnamesiska tillverkaren inhämtade kommissionen alla uppgifter som den bedömde som nödvändiga.

- (39) Med avseende på kriterium 1 drogs slutsatsen att detta inte var uppfyllt. Det konstaterades framför allt att exporten och den inhemska försäljningen i viss utsträckning omfattades av kvantitativa restriktioner. Denna begränsning angavs i investeringslicensen, ansökan om utfärdande av denna licens och företagets bolagsordning. Vidare är alla villkor rörande arrende uttryckligen fastställda av staten i företagets investeringslicens. Företaget är dessutom befriat från att betala för arrende fram till dess att dess grundläggande byggnadsplaner är avslutade och denna befrielse gäller därefter under ytterligare några år. Under dessa omständigheter konstaterades det att företaget inte hade påvisat att dess beslut rörande verksamheten och kostnader fattats utifrån de förutsättningar som råder på marknaden utan något större statligt inflytande.
- (40) När det gäller kriterium 2 drogs slutsatsen att detta inte var uppfyllt, eftersom bokslutet för 2002 i strid med IAS 1 inte offentliggjorts i rätt tid och inte reviderats på ett korrekt sätt.
- (41) Därför drogs slutsatsen att företaget inte uppfyllde kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen.
- (42) De berörda exporterande tillverkarna i Kina och Vietnam och gemenskapsindustrin gavs tillfälle att lämna synpunkter på dessa undersökningsresultat.
- (43) Två exporterande tillverkare bestred slutsatserna och hävdade att de borde beviljas marknadsekonomisk status.
- (44) Den kinesiska exporterande tillverkaren hävdade att dess redovisningsprinciper överensstämde med bestämmelserna och praxisen rörande företagsredovisning i Kina.
- (45) Enligt kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen skall kommissionen undersöka om företagens räkenskaper har utarbetats och reviderats i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer. Om de kinesiska standarderna iakttagits eller ej är inte avgörande i samband med en bedömning rörande marknadsekonomisk status. Kontrollen visade dessutom antingen på bristande iakttagande av de grundläggande redovisningsprinciperna eller på viktiga ändringar av redovisningen som måste dokumenteras och förklaras ordentligt.
- (46) Oavsett ovanstående är det att märka att det i artikel 155 i det kinesiska redovisningsregelverket för företag anges att företag måste lämna fullständiga och detaljerade anmärkningar till sina bokslut. Eftersom det inte fanns några relevanta anmärkningar eller förklaringar i företagets räkenskaper förefaller det som om revisionen inte bara bröt mot de internationella redovisningsnormerna utan även mot de kinesiska normerna.
- (47) Därför drogs slutsatsen att den kinesiska exporterande tillverkarens kommentarer inte var berättigade och att marknadsekonomisk status inte kunde beviljas.
- (48) Den vietnamesiska exporterande tillverkaren hävdade att det förhållande mellan exporten och den inhemska försäljningen som anges i investeringslicensen inte är bindande och endast är en följd av de regler om särskilda skatteincitament som de vietnamesiska myndigheterna infört i investeringsfrämjande syfte. Företaget menade således att det inte fanns föreskrivet av någon myndighet hur mycket det får sälja på export respektive på den inhemska marknaden.
- (49) Det finns inte något direkt samband mellan bestämmelserna om utfärdande av licens och bestämmelserna om skatter och finansiella frågor. Inte heller i investeringslicensen angavs det att förhållandet mellan exporten och den inhemska försäljningen skulle ha fastställts av rent skattemässiga skäl.

- (50) När det gäller arrende hävdade företaget att det arrendeförfarande som tillämpas i Vietnam inte strider mot de marknadsekonomiska principerna och att alla särskilda bestämmelser rörande arrendepolitiken endast är incitament från de vietnamesiska myndigheternas sida för att locka utländska investeringar till landet. Den exporterande tillverkaren hävdade att arrendebeloppet i sig var en sorts skatt och att företaget hade köpt marken från ett annat företag som var den ursprunglige ägaren.
- (51) Det är att märka att det inte finns någon fri marknad för mark i Vietnam. Enligt ett regeringscirkulär som företaget uppvisade är det staten som bestämmer markpriserna. Påståendet om att marken inköpts av den ursprunglige ägaren är en ganska missvisande formulering, eftersom det inte finns något privat markägande i Vietnam. Vad företaget avsåg var i själva verket den av staten ensidigt fastställda ersättning för att få använda marken som det betalats till den tidigare arrendatorn. Det lämnades dessutom ingen bevisning till stöd för påståendet att arrendet är en form av skatt. Såsom anges i skäl 39 betalar företaget inte något arrende under ett antal år.
- (52) När det gäller kriterium 2 hävdades det att revisorerna hade uppmärksammat att företaget hade offentliggjort sitt bokslut för 2002 senare än vad som krävs enligt de internationella redovisningsnormerna, men att denna avvikelse hade godkänts av finansministeriet.
- (53) Detta påstående bekräftas inte av revisorernas rapport. Revisorerna uppgav tvärtom att revisionen genomförts i överensstämmelse med de internationella redovisningsnormerna och de hade inga reservationer rörande räkenskaperna och gav inga förklaringar i form av en anmärkning om varför företaget avvikit från en klart fastställd IAS-praxis. Det faktum att en skrivelse från finansministeriet, enligt vad företaget påstår, kan ändra eller mjuka upp klart fastställda bestämmelser bevisar dessutom att de internationella redovisningsnormerna i praktiken inte tillämpas på ett korrekt sätt.
- (54) Därför drogs slutsatsen att kriterierna 1 och 2 inte var uppfyllda och att marknadsekonomisk status inte kunde beviljas.

2. Individuell behandling

- (55) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen bör en landsomfattande tull fastställas för de länder som omfattas av artikel 2.7, utom i de fall där företagen kan bevisa att de uppfyller alla kriterier som fastställs i artikel 9.5 i grundförordningen.
- (56) När det gäller Kina hade båda de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som begärt marknadsökonomisk status också begärt individuell behandling i det fall de inte skulle beviljas marknadsökonomisk status.
- (57) På grundval av de tillgängliga uppgifterna konstaterades att de två företagen uppfyllde alla kriterier i artikel 9.5 i grundförordningen för individuell behandling.
- (58) Därför dras slutsatsen att följande exporterande tillverkare i Kina bör beviljas individuell behandling:
- Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City.
 - Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang.
- (59) När det gäller Vietnam begärde den exporterande tillverkare som begärt marknadsökonomisk status också individuell behandling i det fall företaget inte skulle beviljas marknadsökonomisk status.

- (60) På grundval av de tillgängliga uppgifterna konstaterades att detta företag inte uppfyllde alla kriterier i artikel 9.5 i grundförordningen för individuell behandling.

Det fastställdes särskilt, såsom anges i analysen rörande marknadsekonomisk status, att exportvolymerna inte bestämdes fritt av företaget utan fastställdes av staten i företagets investeringslicens. Det konstaterades därför att företaget inte uppfyllde kriterierna för att beviljas individuell behandling.

- (61) Två andra vietnamesiska exporterande tillverkare begärde också individuell behandling inom de fastställda tidsfristerna. Ett av företagen lämnade dock ett ofullständigt svar på frågeformuläret och det andra lämnade inget svar alls.

De två företagen lämnade inte de begärda uppgifterna eller några andra förklaringar. Därför drog kommissionen slutsatsen att dessa företag inte kunde påvisa att de uppfyllde kriterierna för beviljande av individuell behandling.

3. Normalvärde

3.1 Jämförbart land

- (62) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen måste normalvärdet för exporterande tillverkare i övergångs-ekonomier och som inte beviljats marknadsekonomisk status fastställas på grundval av priserna eller det konstruerade värdet i ett jämförbart land.
- (63) I tillkännagivandet om inledande föreslogs Indien som lämpligt jämförbart land för fastställandet av normalvärdet för Kina och Vietnam. Kommissionen uppmanade alla berörda parter att lämna synpunkter på detta val.

Ett antal berörda parter lämnade synpunkter och föreslog Italien, Sydkorea, Taiwan eller Thailand som lämpligt jämförbart land. Kommissionen kontaktade kända företag i Indien, som var det land som ursprungligen föreslagits som jämförbart land. De indiska tillverkarna besvarade emellertid inte frågeformuläret och lämnade inte heller några användbara synpunkter. När det gäller Italien och Sydkorea lämnade de parter som föreslagit dem inga särskilda uppgifter. Därför övervägdes dessa länder inte vidare som alternativa jämförbara länder.

När det gäller Thailand framgick det under undersökningen av de samarbetsvilliga tillverkarnas uppgifter att det inte fanns någon inhemsk försäljning vid normal handel i Thailand, vilket innebar att detta land inte kunde användas som jämförbart land.

Det konstaterades emellertid att Taiwan som är en av de viktigaste tillverkarna i världen av den berörda produkten hade en representativ inhemsk marknad där det tack vare ett brett sortiment och ett stort antal leverantörer rådde tillräcklig konkurrens. Det framgick vidare av undersökningen att fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Taiwan som ingick i urvalet hade en betydande inhemsk försäljning vid normal handel.

- (64) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att Taiwan utgör ett lämpligt jämförbart land i den mening som avses i artikel 2.7 a i grundförordningen.

3.2 Metod för fastställande av normalvärde

3.2.1 Samlad representativ försäljning

- (65) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först om varje enskild exporterande tillverkare i varje exportland hade en inhemsk försäljning av den berörda produkten till oberoende kunder som var representativ, dvs. om denna försäljningsvolym motsvarade minst 5 % av den totala exportförsäljningen av den berörda produkten till gemenskapen.

3.2.2 Jämförelse mellan produkttyper

- (66) Kommissionen identifierade därefter de produkttyper som såldes på den inhemska marknaden av företag vilkas inhemska försäljning var representativ totalt sett, och som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till gemenskapen. De kriterier som användes för detta ändamål var KN-nummer, typ av råmaterial, DIN-nummer (dvs. det nummer enligt vilket produkten klassificeras enligt DIN-nomenklaturen), diameter i millimeter och längd i millimeter.

3.2.3 Representativ försäljning per produkttyp

- (67) Den inhemska försäljningen av en viss produkttyp ansågs vara tillräckligt representativ när den inhemska försäljningsvolymen av denna typ till oberoende kunder under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den volym av den jämförbara produkttypen som såldes för export till gemenskapen.

3.2.4 Bedömning av om försäljningen ägt rum vid normal handel

- (68) Kommissionen undersökte därefter om varje enskilt företag i varje exportland hade en inhemsk försäljning som kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.
- (69) I detta syfte fastställdes den andel av den inhemska försäljningen till oberoende kunder som, för varje exporterad produkttyp, såldes med förlust på den inhemska marknaden under undersökningsperioden.
- a) För de produkttyper där mer än 80 % av försäljningsvolymen på den inhemska marknaden inte skedde till ett pris som understeg kostnaden per enhet och där det vägda genomsnittliga försäljningspriset minst motsvarade den vägda genomsnittliga tillverkningskostnaden beräknades normalvärdet för varje produkttyp som ett vägt genomsnitt av alla inhemska försäljningspriser för typen i fråga.
- b) För de produkttyper för vilka minst 10 % men högst 80 % av försäljningsvolymen på den inhemska marknaden inte skedde till ett pris som understeg kostnaden per enhet beräknades normalvärdet för varje produkttyp som ett vägt genomsnitt av enbart de inhemska försäljningspriser som för typen i fråga uppgick till minst kostnaden per enhet.
- c) För de produkttyper där mindre än 10 % av försäljningsvolymen på den inhemska marknaden skedde till ett pris som inte understeg kostnaden per enhet ansågs det att försäljningen inte skedde vid normal handel, varför normalvärdet fick konstrueras.

3.2.5 Normalvärde grundat på det faktiska priset på hemmamarknaden

- (70) För de produkttyper som exporterades till gemenskapen av undersökta företag och som uppfyllde de villkor som anges i avsnitten 3.2.3 till 3.2.4 a och b fastställdes normalvärdet för motsvarande produkttyp på grundval av de faktiska priser som oberoende kunder på den inhemska marknaden i det undersökta landet betalat eller skulle betala under undersökningsperioden i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.

3.2.6 Normalvärde grundat på ett konstruerat värde

- (71) För de produkttyper som omfattas av avsnitt 3.2.4 c och de produkttyper som inte såldes av den exporterande tillverkaren i representativa kvantiteter på den inhemska marknaden i de undersökta länderna, såsom anges i avsnitt 3.2.3, fick normalvärdet konstrueras.

I syfte att konstruera normalvärdet enligt artikel 2.6 i grundförordningen adderades de berörda samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vägda genomsnittliga vinst för den inhemska försäljningen av den likadana produkten vid normal handel under undersökningsperioden med dessa tillverkares genomsnittliga tillverkningskostnad under undersökningsperioden. Där så behövdes justerades de uppgivna tillverknings-, försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna innan de användes för bedömningen av om försäljningen ägt rum vid normal handel och för konstruktionen av normalvärdet.

I de undersökta länder där ingen exporterande tillverkare hade någon inhemsk försäljning av den likadana produkten eller av någon produkt i samma generella produktkategori vid normal handel under undersökningsperioden, konstruerades normalvärdet på grundval av den berörda exporterande tillverkarens tillverkningskostnad, vid behov med justeringar. Preliminärt ansågs det lämpligt att till denna tillverkningskostnad lägga det vägda genomsnittet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för de fyra taiwanesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet avseende deras inhemska försäljning av den likadana produkten under undersökningsperioden i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen.

3.2.7 Övergångsekonomier

- (72) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen fastställdes normalvärdet för Kina och Vietnam på grundval av kontrollerade uppgifter från tillverkarna i det jämförbara landet, dvs. på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas på den inhemska marknaden i Taiwan för jämförbara produkttyper som konstaterats ha sålts vid normal handel eller på grundval av det konstruerade normalvärdet när det inte konstaterats förekomma någon inhemsk försäljning vid normal handel för jämförbara produkttyper.

Till följd av detta fastställdes normalvärdet som det vägda genomsnittliga inhemska försäljningspriset till icke-närstående kunder för de fyra samarbetsvilliga taiwanesiska tillverkare som ingick i urvalet eller som det konstruerade värdet per produkttyp.

3.3 Fastställande av normalvärde

a) Kina

- (73) Eftersom marknadsekonomisk status inte beviljats fastställdes normalvärdet för Kina i enlighet med den metod som anges i skäl 72.

b) Indonesien

- (74) Det konstaterades att den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Indonesien inte hade någon inhemsk försäljning av den likadana produkten. Normalvärdet fick därför konstrueras i enlighet med den metod som anges i skäl 71.
- (75) En annan indonesisk exporterande tillverkare besvarade visserligen kommissionens frågeformulär men detta svar kunde inte kontrolleras eftersom företaget sedermera upphörde med sin verksamhet. Därför drogs slutsatsen att detta företag inte längre samarbetade i undersökningen. Företaget och de indonesiska myndigheterna underrättades om detta men kom inte med några invändningar.

c) Malaysia

- (76) Det konstaterades att den försäljning av den likadana produkten som rapporterats som inhemsk av de två samarbetsvilliga malaysiska exporterande tillverkarna, som var etablerade i frihandelszoner, huvudsakligen skedde till frihandelsområden eller skatteupplag, dvs. det rörde sig om exportförsäljning av andra oberoende parter.

Slutsatsen drogs att dessa exporterande tillverkare inte hade någon representativ inhemsk försäljning under undersökningsperioden och följaktligen fick normalvärdet konstrueras i enlighet med den metod som anges i skäl 71.

d) Taiwan

- (77) För fyra exporterande tillverkare fastställdes normalvärdet i enlighet med den metod som anges i skälen 65–71.
- (78) Det framgick av undersökningen att två av dessa fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkare var varandra närstående. Dessa företag sålde den likadana produkten på den inhemska marknaden både genom ett närstående försäljningsbolag och direkt till oberoende kunder. Enligt artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen kan försäljning till närstående försäljningsbolag inte anses ha skett vid normal handel. Av denna orsak och i syfte att fastställa normalvärdet uppmanades de två företagen i god tid före kontrollen på plats att lämna uppgift om vilka priser det närstående försäljningsbolaget tog ut av första oberoende kund. Det fastställdes vid kontrollen på plats att de två samarbetsvilliga tillverkarna inte kunde tillhandahålla dessa uppgifter. Återförsäljningsföretaget köpte in den berörda produkten från olika försörjningskällor, bl.a. de två exporterande tillverkarna, och sålde den därefter vidare till slutanvändare, detaljhandlare och distributörer. Det framgick dock inte av återförsäljningsföretagets räkenskaper vilka produkter som inköpts av de två samarbetsvilliga tillverkarna och företaget kunde därför inte ange till vilka priser dessa produkter återsålades till oberoende kunder.

Mot denna bakgrund drog kommissionen preliminärt slutsatsen att den inhemska försäljningen av den berörda produkten genom det närstående återförsäljningsföretaget inte skulle beaktas vid beräkningen av normalvärdet, eftersom den resterande inhemska försäljningen fortfarande var att anse som representativ.

- (79) Det konstaterades att den femte exporterande tillverkare i Taiwan som ingick i urvalet inte hade någon inhemsk försäljning av den likadana produkten. Därför konstruerades normalvärdet i enlighet med den metod som anges i skäl 71. Det framkom dock i samband med undersökningen att de uppgifter som lämnats uppvisade allvarliga brister. För det första klassificerade inte företaget de olika berörda produkttyperna enligt de tydliga specifikationer som angivits av kommissionen och därför var det inte möjligt att göra en jämförelse med andra tillverkares inhemska försäljning i Taiwan för ett stort antal produkttyper. För det andra kunde man vid kontrollen på plats inte få de tillverkningskostnader för den berörda produkten som uppgivits i frågeformulärssvaret att överensstämja med de kostnader för sålda varor som angivits i resultaträkningen i frågeformulärssvaret och i företagets räkenskaper. Inte heller kunde det påvisas ett samband mellan inköpen av råmaterial och de uppgivna tillverkningskostnaderna per produkttyp. Företaget lämnade nya uppgifter om tillverkningskostnaderna efter kontrollbesöket, vilka dock inte kunde stödjas av kontrollerade uppgifter.

På grund av detta och i enlighet med artikel 18 i grundförordningen underrättades företaget om att vissa uppgifter inte kunde användas för dumpningsberäkningen och att de preliminära avgörandena delvis skulle komma att fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter. I syfte att konstruera ett normalvärde använde kommissionen en justerad tillverkningskostnad för de exporterade produkttyper som tydligt kunde identifieras på grundval av tillgängliga specifikationer. Till denna tillverkningskostnad lades de vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna samt den vägda genomsnittliga vinsten för den inhemska försäljningen för de fyra andra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Taiwan.

e) Thailand

- (80) Det fastställdes att de fyra thailändska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte hade haft någon representativ inhemsk försäljning vid normal handel av den likadana produkten. Normalvärdet fick därför konstrueras i enlighet med den metod som anges i skäl 71.

f) *Vietnam*

- (81) Eftersom ingen vietnamesisk exporterande tillverkare beviljats marknadsekonomisk status fastställdes normalvärdet för Vietnam i enlighet med den metod som anges i skäl 72.

4. **Exportpris**a) *Kina*

- (82) Exporten från de två samarbetsvilliga exporterande tillverkare som beviljats individuell behandling skedde direkt till oberoende kunder i gemenskapen. Exportpriserna grundades därför i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.

b) *Indonesien*

- (83) Exporten från den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren skedde direkt till oberoende kunder i gemenskapen. Exportpriserna grundades därför i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.

c) *Malaysia*

- (84) För en exporterande tillverkare vars exportförsäljning till gemenskapen skedde direkt till oberoende kunder fastställdes exportpriset, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.
- (85) Den andra malaysiska exporterande tillverkaren exporterade den berörda produkten till oberoende kunder och till en närstående part i gemenskapen. Priserna för de förstnämnda exporttransaktionerna fastställdes i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten. Priserna för den export som skedde till den närstående parten fastställdes i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången såldes vidare till en oberoende köpare. För detta ändamål gjordes justeringar för alla kostnader, inklusive tullar och skatter, som tillkommit mellan import och återförsäljning samt för normal vinst för oberoende samarbetsvilliga importörer, i syfte att fastställa ett tillförlitligt exportpris.

d) *Taiwan*

- (86) De exporterande tillverkarnas export till gemenskapen skedde antingen direkt till oberoende kunder eller genom handelsföretag i Taiwan.
- (87) I de fall där exportförsäljningen till gemenskapen skedde direkt till oberoende kunder fastställdes exportpriserna i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.
- (88) I de fall exportförsäljningen till gemenskapen skedde genom handelsföretag fastställdes exportpriserna i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av priserna för den berörda produkten när den såldes av de berörda producenterna till handelsföretagen för export.
- (89) En exporterande tillverkare som även sålde den berörda produkten genom handelsföretag i Taiwan kunde inte lämna några handlingar som visade bestämmelseorterna för de produkter som företaget sålde genom handelsföretag. Denna försäljning beaktades därför inte och exportpriset fastställdes uteslutande på grundval av den direkta exporten till oberoende kunder i gemenskapen.

e) *Thailand*

- (90) Exporten från de fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna skedde direkt till oberoende kunder i gemenskapen. Exportpriserna grundades därför i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.

f) *Vietnam*

- (91) Såsom förklaras i analysen rörande individuell behandling samarbetade endast ett företag i Vietnam, vilket dock inte beviljades individuell behandling. Detta företag var dessutom underleverantör till ett samarbetsvilligt närstående företag i Taiwan. Det taiwanesiska företaget ägde råmaterialet och genomförde alla uppgifter i samband med exportförsäljningen. Det framgick emellertid inte av dess räkenskaper om exportpriserna till oberoende kunder, i enlighet med de uppgifter som lämnats i den vietnamesiska underleverantörens frågeformulärssvar, avsåg produkter som tillverkats i Vietnam och exporterats till gemenskapen. Dessa priser kunde därför inte användas som exportpriser från Vietnam till gemenskapen. Företaget underrättades om detta. Eftersom det inte fanns några andra tillgängliga källor fastställdes exportpriserna preliminärt på grundval av Eurostats importstatistik för alla exporterande tillverkare.

5. Jämförelse

- (92) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset gjordes fritt fabrik.
- (93) För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för att beakta olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. För samtliga undersökta exporterande tillverkare beviljades i tillämpliga och motiverade fall justeringar för olikheter i fråga om transportkostnader, sjöfrakts- och försäkringskostnader, hanterings- och lastningskostnader samt därmed sammanhängande kostnader, förpacknings- och kreditkostnader, säkerhets- och garantikostnader och provisioner.

6. Dumpningsmarginaler*6.1 Allmän metod*

- (94) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 fastställdes dumpningsmarginalerna på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet per produkttyp och det vägda genomsnittliga exportpriset per produkttyp.
- (95) Dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som givit sig till känna enligt artikel 17 i grundförordningen men som inte undersökts individuellt fastställdes på grundval av det vägda genomsnittet av dumpningsmarginalerna för de företag som ingick i urvalet, enligt artikel 9.6 i grundförordningen.
- (96) För de exporterande tillverkare som varken besvarade kommissionens frågeformulär eller på annat sätt givit sig till känna fastställdes dumpningsmarginalen enligt artikel 18.1 i grundförordningen på grundval av tillgängliga uppgifter.
- (97) I syfte att fastställa dumpningsmarginalen för icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare fastställdes först hur omfattande den bristande samarbetsviljan var. För detta ändamål jämfördes den exportvolym till gemenskapen som uppgivits av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna med Eurostats importstatistik.
- (98) I de fall den bristande samarbetsviljan var omfattande, dvs. mer än 20 %, ansågs det lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna till en nivå som överskred den högsta dumpningsmarginal som fastställdes för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Det finns skäl att anta att den omfattande bristen på samarbetsvilja beror på att de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i det undersökta landet i allmänhet har dumpat sina priser i större utsträckning än vad någon samarbetsvillig exporterande tillverkare gjort. I dessa fall fastställdes dumpningsmarginalen därför till en nivå motsvarande den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för de mest sålda representativa produkttyperna för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som hade de högsta dumpningsmarginalerna.
- (99) När graden av samarbetsvilja var hög ansågs det lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna till en nivå motsvarande den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för en samarbetsvillig exporterande tillverkare i det berörda landet, eftersom det inte fanns skäl att anta att någon icke-samarbetsvillig exporterande tillverkare hade bedrivit dumpning på en lägre nivå än så.

- (100) Kommissionen har som praxis att betrakta närstående exporterande tillverkare och exporterande tillverkare som tillhör samma koncern som en och samma enhet vid fastställandet av dumpningsmarginalen och fastställer därför en enda dumpningsmarginal för dessa företag. Detta beror framförallt på att fastställandet av individuella dumpningsmarginaler i detta fall skulle kunna uppmuntra till kringgående av antidumpningsåtgärderna genom att närstående exporterande tillverkare kanaliserar sin export till gemenskapen genom det företag som har den lägsta individuella dumpningsmarginalen, vilket skulle göra åtgärderna verkningslösa.

I enlighet med denna praxis betraktades de två närstående exporterande tillverkare i Taiwan som tillhörde samma koncern som en enda enhet och tilldelades en enhetlig dumpningsmarginal. För dessa exporterande tillverkare beslutades det att man först skulle beräkna en dumpningsmarginal för varje företag och därefter fastställa ett vägt genomsnitt av dessa dumpningsmarginaler som skulle gälla för samtliga företag inom koncernen.

6.2 Dumpningsmarginaler

a) Kina

- (101) Graden av bristande samarbetsvilja hos de exporterande tillverkarna i Kina var betydande (ca 85 %).
- (102) Följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, före tull, fastställdes:

— Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City 21,5 %.

— Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang 12,2 %.

— Alla andra företag 27,4 %.

b) Indonesien

- (103) Graden av bristande samarbetsvilja hos de exporterande tillverkarna i Indonesien var betydande (ca 60 %). Följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, före tull, fastställdes:

— PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam 9,8 %.

— Alla andra företag 24,6 %.

c) Malaysia

- (104) Graden av samarbetsvilja var 100 % för de exporterande tillverkarna i Malaysia. Det konstaterades inga preliminära dumpningsmarginaler för de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarna (Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd, Ipoh, Chemor och Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd, Penang) och därför bör inga provisoriska åtgärder införas avseende import från Malaysia. Skulle dessa undersökningsresultat bekräftas i ett senare skede av undersökningen bör förfarandet avslutas med avseende på Malaysia.

d) Filippinerna

- (105) Såsom anges i skäl 14 konstaterades det att praktiskt taget all export från Filippinerna till gemenskapen förefaller utgöras av muttrar. Eftersom slutsatsen preliminärt drogs att muttrar inte skulle ingå i definitionen av den berörda produkten har det inte fastställts någon dumpningsmarginal och inga provisoriska åtgärder bör införas avseende import från Filippinerna.

e) Taiwan

- (106) För en taiwanesisk exporterande tillverkare som ingick i urvalet fastställdes dumpningsmarginalen delvis på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen. I enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen bortsågs det därför från detta företags dumpningsmarginal vid beräkningen av den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet.

- (107) Två exporterande tillverkare som ingick i urvalet var varandra närstående och följaktligen fastställdes det en enda dumpningsmarginal för dessa.
- (108) Graden av bristande samarbetsvilja hos de exporterande tillverkarna i Taiwan var betydande (ca 22 %). Följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, före tull, fastställdes:
- Arrow Fastener Co. Ltd, Taipei 15,2 %.
 - Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan 18,8 %.
 - Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung 16,1 %.
 - Tong Hwei Enterprise Co, Ltd., Kaohsiung 16,1 %.
 - Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan 11,4 %.
 - Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet 15,8 %.
 - Alla andra företag 23,6 %.

f) T h a i l a n d

- (109) Graden av samarbetsvilja var 100 % för de exporterande tillverkarna i Thailand. Följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, före tull, fastställdes:
- A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd, Ayutthaya 15,9 %.
 - Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn 10,8 %.
 - Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn 14,6 %.
 - Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn 11,0 %.
 - Alla andra företag 15,9 %.

g) V i e t n a m

- (110) Den preliminära dumpningsmarginalen för alla företag i Vietnam, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, före tull, fastställdes till 7,7 %.

E. **SKADA**

1. **Tillverkning i gemenskapen**

- (111) Det framgick av det stickprovsförfarande som genomfördes inom ramen för undersökningen att den likadana produkten tillverkades av sju tillverkare i gemenskapen under undersökningsperioden (se skäl 30). Två av dessa samarbetade dock inte vidare i undersökningen. Ett antal andra små tillverkare i gemenskapen som nämndes i samband med klagomålet samarbetade dessutom inte heller i undersökningen.
- (112) Den sammanlagda gemenskapstillverkningen med avseende på artikel 4.1 i grundförordningen beräknades således preliminärt genom att tillverkningen för de sju tillverkare som var kända från stickprovsförfarandet lades till tillverkningsvolymen för de andra små icke-samarbetsvilliga tillverkare som var kända från klagomålet.

2. Definition av gemenskapsindustrin

- (113) De fem samarbetsvilliga tillverkare som avses i skäl 30 svarade för 54 % av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen av den likadana produkten. Dessa företag anses därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen och hänvisningarna nedan till gemenskapsindustrin avser således dessa företag. Fyra av dessa företag, vilka svarade för den största representativa tillverkningsvolymen, valdes ut till att ingå i urvalet i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. Dessa företag kallas nedan "de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet".
- (114) Till följd av användningen av ett stickprovsförfarande fastställdes skadeindikatorerna delvis för gemenskapsindustrin i dess helhet och delvis enbart för de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet. Skadeanalysen beträffande marknadsandel, tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym och försäljningsvärde, tillväxt, lager, sysselsättning och produktivitet grundar sig på uppgifter för gemenskapsindustrin i dess helhet. I övrigt användes uppgifter avseende de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet (transaktionspriser, investeringar, avkastning på investeringar, löner, lönsamhet, kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital).

3. Analys av situationen på gemenskapsmarknaden

3.1 Inledning

- (115) För att bedöma volym- och prisutvecklingen användes relevant statistik från Eurostat för KN-numren 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 and 7318 15 70 tillsammans med uppgifter från de kontrollerade frågeformulärssvaren från gemenskapsindustrin. Det bör erinras om att muttrar inte ingår i definitionen av den berörda produkten i detta preliminära skede av undersökningen. Uppgifter rörande muttrar (KN-nummer 7318 16 30) har därför inte tagits med i analysen.
- (116) Uppgifter om gemenskapsindustrin erhöles från de kontrollerade frågeformulärssvaren från de samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna.
- (117) Under perioden september 1997–februari 2003 tillämpades antidumpningsåtgärder på import av fästnanordningar av rostfritt stål från Indien, Kina, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand ⁽¹⁾.

3.2 Förbrukning i gemenskapen

- (118) Vid beräkning av den synbara förbrukningen i gemenskapen av den berörda produkten och den likadana produkten räknade kommissionen samman följande:
- Den totala importvolymen av den berörda produkten och den likadana produkten till gemenskapen enligt uppgifter från Eurostat.
 - Försäljningsvolymen i gemenskapen av den av gemenskapsindustrin tillverkade likadana produkten.
 - Den uppskattade försäljningsvolymen av den likadana produkten i gemenskapen för övriga kända gemenskapstillverkare, fastställd på grundval av uppgifterna i klagomålet.

Såsom framgår av tabellen nedan ökade förbrukningen i gemenskapen av den berörda produkten och den likadana produkten med 24 % under skadeundersökningsperioden.

Förbrukning (i kg)	2001	2002	2003	UP
Berörd produkt och likadan produkt	63 907 918	70 113 833	75 854 601	79 427 756
<i>Index</i>	100	110	119	124

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 393/98 (EGT L 50, 20.2.1998, s. 1).

3.3 Import till gemenskapen av den berörda produkten

3.3.1 Sammantagen bedömning av importens verkan

- (119) Den dumpade importen av fästänordningar av rostfritt stål med ursprung i Indonesien, Kina, Taiwan, Thailand och Vietnam (nedan kallade "de berörda länderna") bedömdes sammantaget i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen. Det konstaterades att importen från Malaysia inte hade skett till dumpade priser och att importen från Filippinerna endast utgjordes av muttrar, preliminärt en produkt som inte omfattas av detta förfarande. Denna import räknades därför inte in i den dumpade importen. De dumpningsmarginaler som fastställdes för importen från varje berört land var högre än miniminivån enligt artikel 9.3 i grundförordningen, dvs. 2 % av exportpriset, och importvolymen från varje berört land var högre än den tröskel i form av en marknadsandel på 1 % som anges i artikel 5.7 i grundförordningen. De genomsnittliga importpriserna för alla berörda länder minskade stadigt under skadeundersökningsperioden. Dessutom var de fästänordningar av rostfritt stål som importerades från de berörda länderna likadana i alla avseenden, sinsemellan utbytbara och marknadsfördes i gemenskapen genom jämförbara försäljningskanaler och på likartade kommersiella villkor, vilket innebär att de konkurrerade med varandra och med fästänordningar av rostfritt stål tillverkade i gemenskapen. Därför dras den preliminära slutsatsen att importens verkan bör bedömas sammantaget.

3.3.2 Volym, pris och marknadsandel för importen från de berörda länderna

Import (i kg)	2001	2002	2003	UP
Berörd produkt	13 988 700	14 303 000	22 428 600	27 399 700
<i>Index</i>	100	102	160	196

- (120) Importvolymerna av den berörda produkten ökade betydligt under skadeundersökningsperioden. Importen under undersökningsperioden var 96 % större än under 2001.

Genomsnittligt importpris per kg (i euro)	2001	2002	2003	UP
Berörd produkt	3,53	2,90	2,50	2,41
<i>Index</i>	100	82	71	68

- (121) Det genomsnittliga importpriset för den berörda produkten minskade stadigt under skadeundersökningsperioden. Totalt sett var priserna under undersökningsperioden 32 % lägre än under 2001.

Andel av gemenskapsmarknaden	2001	2002	2003	UP
Berörd produkt	21,9 %	20,4 %	29,6 %	34,5 %
<i>Index</i>	100	93	135	158

- (122) De berörda ländernas andel av gemenskapsmarknaden minskade med 7 % mellan 2001 och 2002. Från och med 2003 skedde en snabb och kraftig ökning av de berörda ländernas verksamhet på gemenskapsmarknaden, vilket ledde till att deras marknadsandel ökade med totalt sett 58 % under skadeundersökningsperioden.

3.3.3 Prisunderskridande

- (123) För fastställandet av prisunderskridandet analyserades prisuppgifter avseende undersökningsperioden. För detta ändamål jämfördes gemenskapsindustrins försäljningspriser fritt fabrik till dess icke-närstående kunder med de försäljningspriser cif till första oberoende kund i gemenskapen som togs ut av de exporterande tillverkarna i de berörda länderna, i både fallen efter att alla rabatter, avdrag, provisioner och skatter räknats av.
- (124) Gemenskapsindustrins försäljningspriser och de exporterande tillverkarnas importpriser cif jämfördes i samma handelsled, nämligen handlare/distributörer inom gemenskapens marknad, på grundval av vägda genomsnittliga priser. Jämförelsen skedde per produkttyp för de fästånordningar av rostfritt stål och typer av rostfritt stål som användes. Under undersökningsperioden skedde nästan all försäljning från de exporterande tillverkarna i gemenskapen genom handlare/distributörer.
- (125) Resultaten av jämförelsen, uttryckta i procent av gemenskapstillverkarnas försäljningspriser under undersökningsperioden, visade på avsevärda prisunderskridandemarginaler (upp till 59,2 %). Dessa prisunderskridandemarginaler tyder på att importen från de berörda länderna utövade ett pristryck på gemenskapsmarknaden.
- (126) Prisunderskridandemarginalerna för de berörda länderna var de följande:

Land	Prisunderskridandemarginal
Kina	8,6–59,2 %
Indonesien	28–31,9 %
Taiwan	7–38,9 %
Thailand	13,1–44,4 %
Vietnam	28,2 %

3.4 Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

3.4.1 Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2001	2002	2003	UP
Tillverkning (i kg)	18 808 577	24 601 594	21 672 591	21 688 461
<i>Index</i>	100	131	115	115
Kapacitet (i kg)	36 210 417	45 866 665	43 931 762	45 081 275
<i>Index</i>	100	127	121	124
Kapacitetsutnyttjande	51,9 %	53,6 %	49,3 %	48,1 %
<i>Index</i>	100	103	95	93

- (127) Efter en ökning med 31 % under 2002, vilken i relativa tal var högre än ökningen av förbrukningen i gemenskapen, minskade gemenskapsindustrins tillverkning och ligger sedan 2003 stabilt på en nivå som är 15 % högre än under 2001. Denna ökningstakt var dock lägre än den tillväxt på 24 % som förbrukningen i gemenskapen uppvisade under skadeundersökningsperioden.
- (128) Gemenskapsindustrins tillverkningskapacitet, vilken också nådde sin högsta nivå 2002, ökade med 24 % till följd av de investeringar som gjorts av de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet.

- (129) Efter en lätt förbättring 2002 minskade gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande med totalt sett 7 % under skadeundersökningsperioden.

3.4.2 Försäljningsvolym, försäljningspris, marknadsandel och tillväxt

Försäljning i gemenskapen av den likadana produkten	2001	2002	2003	UP
Volym (i kg)	20 691 876	25 326 440	23 362 418	22 115 591
<i>Index</i>	100	122	113	107
Genomsnittligt försäljningspris (i euro per kg)	2,83	2,47	2,67	2,99
<i>Index</i>	100	87	94	106
Marknadsandel	32,4 %	36,1 %	30,8 %	27,8 %
<i>Index</i>	100	112	95	86

- (130) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden. Efter en ökning med 22 % under 2002 har gemenskapsindustrins försäljningsvolym dock stadigt minskat. Denna ökning är dessutom betydligt lägre än den tillväxt på 24 % som förbrukningen i gemenskapen uppvisade och väsentligt mycket lägre än ökningen med 96 % av importen från de berörda länderna under skadeundersökningsperioden.
- (131) Gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser ökade med 6 % under skadeundersökningsperioden. Efter en minskning med 13 % mellan 2001 och 2002 har priserna stadigt ökat.
- (132) Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade med 14 % under skadeundersökningsperioden. Efter en ökning med 12 % mellan 2001 och 2002 har marknadsandelen stadigt minskat. En jämförelse mellan situationen under undersökningsperioden och situationen 2002 visar t.o.m. på en minskning med 26 %. Samtidigt ökade marknadsandelen för importen från de berörda länderna kraftigt.
- (133) Såsom framgår av utvecklingstendenserna för tillverkningen och försäljningsvolymen uppvisade gemenskapsindustrin en tillväxt i absoluta tal under skadeundersökningsperioden, även om det skett en minskning sedan 2002. Marknadsandelen minskade dock under skadeundersökningsperioden, vilket tyder på att gemenskapsindustrin inte hade växt i relativa termer, dvs. i jämförelse med sina konkurrenter.

3.4.3 Lönsamhet

	2001	2002	2003	UP
Lönsamhet för gemenskapsindustrin	2,0 %	– 2,7 %	– 0,7 %	4,3 %
<i>Index</i>	100	– 134	– 37	214

- (134) Lönsamheten för de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet förbättrades under skadeundersökningsperioden. Efter en mindre vinst 2001 minskade lönsamheten, vilket ledde till en förlustsituation 2002. Mellan 2002 och 2003 förbättrades visserligen lönsamheten, men gemenskapsindustrin gick ändå fortsatt med förlust. Under perioden mellan 2003 och undersökningsperioden uppvisade gemenskapsindustrin den högsta lönsamheten för skadeundersökningsperioden och uppnådde en genomsnittlig vinstmarginal på 4,3 %. Vid första påsynen kan detta förefalla vara positivt, men det måste dock ses mot sin rätta bakgrund.

- (135) Inte heller under undersökningsperioden uppnådde, genomsnittligt sett, de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet den minimivinstnivå som ansågs rimlig och möjlig att uppnå i en situation utan dumpning, dvs. 5 % (se skäl 178) och de var mycket långt från den lönsamhetsnivå som gemenskapsindustrin uppnådde 1995, dvs. 9,1 % ⁽¹⁾, då den dumpade importen ännu inte kommit in på marknaden.
- (136) Det bör dessutom beaktas att denna förbättring av lönsamheten under undersökningsperioden uppnåddes på bekostnad av en minskad marknadsandel och huvudsakligen var resultatet av en kraftig spekulativ prisökning för den viktigaste kostnadsdrivande faktorn, dvs. rostfritt stål. Den förväntade ökningen av priserna för rostfritt stål gjorde det möjligt för gemenskapsindustrin att uppnå högre priser för den likadana produkten genom att de i sin tillverkning tillfälligt använde lager av relativt billigt rostfritt stål som anskaffats före den spekulativa prisökningen. Denna kostnadsfördel upphörde dock så snart de befintliga råmateriallagren var slutanvända och nytt stål fick anskaffas till väsentligt högre priser. Spekulative faser av detta slag är dessutom oftast inte varaktiga till sin natur och kunderna, särskilt stora distributörer med en stark förhandlingsposition, börjar utöva ett kraftigt pristryck så snart en stagnation i eller minskning av stålpriserna kan skönjas. Ökningen av lönsamheten berodde huvudsakligen på mycket gynnsamma marknadsvillkor för gemenskapsindustrin, särskilt under undersökningsperiodens andra hälft, vilka dock inte var av varaktig natur.

3.4.4 Lager

	2001	2002	2003	UP
Lager (i kg)	7 965 825	6 425 035	4 194 493	3 800 389
<i>Index</i>	100	81	53	48

- (137) Den utgående lagernivån för gemenskapsindustrin minskade kraftigt under skadeundersökningsperioden (– 52 %). Detta kan förklaras med en ökning av tillverkning på beställning (vilket gör att lagren blir mindre viktiga) och en minskning av tillverkningen sedan 2002.

3.4.5 Investeringar, avkastning på investeringar, kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital

	2001	2002	2003	UP
Investeringar	1 595 223	1 977 279	2 776 586	1 039 989
<i>Index</i>	100	124	174	65
Avkastning på investeringar	8,6 %	– 11,1 %	– 3,0 %	19,3 %
<i>Index</i>	100	– 129	– 34	224
Kassaflöde	7 170 700	– 979 445	3 178 050	4 602 063
<i>Index</i>	100	– 14	44	64

- (138) Mellan 2001 och 2003 ökade de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet stadigt sina investeringar, bl.a. på grund av att det var nödvändigt att ersätta maskiner och utrustning som var föråldrade. Under undersökningsperioden var investeringarna 35 % lägre jämfört med början av skadeundersökningsperioden. Denna minskning under undersökningsperioden kan emellertid delvis förklaras av att det gjorts betydande investeringar under föregående år. Det är nödvändigt med investeringar i tillverkningen av den likadana produkten för att upprätthålla och förbättra konkurrensförmågan och för att förbättra miljö- och säkerhetsnormerna.

⁽¹⁾ EGT L 243, 5.9.1997, s. 17, skäl 69.

- (139) Avkastningen på investeringar förbättrades under skadeundersökningsperioden. Detta bekräftar att ledningens investeringsbeslut var korrekta och återspeglar den förbättrade lönsamheten för de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden. Såsom redan angivits i samband med lönsamhetsanalysen kan emellertid den förbättrade lönsamheten till stor del förklaras av särskilda, icke varaktiga omständigheter (spekulativa stålpriser under undersökningsperioden). Det faktum att en del av de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet alltmer använde hyrda maskiner för sin tillverkning förklarar dessutom varför avkastningen på investeringar utvecklats bättre än vad lönsamheten gjort.
- (140) Även om de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet uppvisade ett bättre kassaflöde med avseende på försäljningen av den likadana produkten från och med 2002 minskade kassaflödet för hela skadeundersökningsperioden med 36 %.
- (141) De gemenskapstillverkare som ingick i urvalet hade inga större svårigheter med att anskaffa kapital, vilket framgår av deras förmåga att investera under skadeundersökningsperioden.

3.4.6 Sysselsättning, produktivitet och löner

	2001	2002	2003	UP
Sysselsättning	266	285	269	252
<i>Index</i>	100	107	101	95
Produktivitet (i kg per anställd)	70 643	86 463	80 427	86 159
<i>Index</i>	100	122	114	122
Arbetskraftskostnad (i euro)	7 429 616	8 347 464	8 266 487	7 870 657
<i>Index</i>	100	112	111	106
Arbetskraftskostnad per anställd (i euro)	33 887	34 704	36 341	37 350
<i>Index</i>	100	102	107	110

- (142) Sysselsättningen i gemenskapsindustrin ökade under 2002. Därefter minskade dock sysselsättningen stadigt och minskningen för hela skadeundersökningsperioden uppgick till 5 %. Denna negativa utveckling sammanföll med den minskning av tillverkningen som inleddes 2002.
- (143) Produktiviteten, uttryckt i tillverkade kilogram per anställd, förbättrades med 22 % under skadeundersökningsperioden, vilket tyder på vilja och förmåga att upprätthålla och förbättra konkurrenskraften.
- (144) Lönen per anställd ökade med 10 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning är resultatet av förbättrad produktivitet och utgör kompensation för inflation. Arbetskraftskostnaderna har vidare minskat i absoluta tal sedan 2002.

3.4.7 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

- (145) Med hänsyn särskilt till storleken på den dumpade importen från de berörda länderna kan de konstaterade dumpningsmarginalerna inte anses vara försumbara.

- (146) Fram till början av 2003 tillämpades antidumpningsåtgärder på import av fästnanordningar av rostfritt stål från Indien, Kina, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand. Gemenskapsindustrin har dock inte helt återhämtat sig från den tidigare dumpningen, vilket framgår särskilt av utvecklingen av dess marknadsandel, försäljningsvolym och sysselsättning. Detta blev särskilt märkbart efter det att de tidigare antidumpningsåtgärderna löpt ut.

3.4.8 Slutsats om skada

- (147) Under skadeundersökningsperioden ökade gemenskapsindustrin sin tillverkning och försäljning och lyckades minska sina lager, samtidigt som den fortsatte att investera. Den hade inga problem med att anskaffa kapital och förbättrade sin produktivitet. Dess arbetskraftskostnader minskade i absoluta tal. Dessutom kunde gemenskapsindustrin öka sina priser under undersökningsperioden, vilket ledde till förbättrad lönsamhet och ökad avkastning på investeringar.
- (148) Denna positiva utveckling måste dock ses i sitt sammanhang. Högre priser och förbättrad lönsamhet uppnåddes på bekostnad av betydande marknadsandelsförluster för gemenskapsindustrin, dvs. 14 % under skadeundersökningsperioden (26 % från och med 2002). Eftersom det fanns billig dumpad import att tillgå valde kunderna alternativa försörjningskällor och gemenskapsindustrin kunde inte hålla jämna steg.
- (149) Ökningen av gemenskapsindustrins tillverkning (15 %) och försäljningsvolym (7 %) under skadeundersökningsperioden skedde dessutom, och i överensstämmelse med undersökningsresultaten rörande dess marknadsandel, inte i lika snabb takt som förbrukningen på gemenskapsmarknaden, vilken ökade väsentligt mer (24 %). Sysselsättningen i gemenskapsindustrin minskade med 5 %, vilket är förklaringen till de minskade arbetskraftskostnaderna. Dessutom kan lönsamheten för de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet överlag sett inte anses vara tillfredsställande. Den var klart otillfredsställande (förluster eller otillräcklig vinstmarginal) under större delen av skadeundersökningsperioden. Lönsamheten för de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet förbättrades visserligen under undersökningsperioden (en vinstmarginal på 4,3 %), men låg ändå under den lägsta marginal på 5 % som gemenskapsindustrin kunde förväntats ha uppnått i en situation utan skadevållande dumpning och kunde till största del förklaras av de tillfälliga verkningarna av ökande stålpriser. Gemenskapsindustrins negativa situation framgår även av den utveckling som kassaflödet uppvisade.
- (150) Överlag sett fanns det fler negativa än positiva faktorer och därför dras den preliminära slutsatsen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.1 i grundförordningen.

F. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (151) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen om den dumpade importen av den berörda produkten med ursprung i de berörda länderna har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada. Andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka samtidigt som denna skulle ha kunnat vålla gemenskapsindustrin skada undersöktes också, så att den eventuella skada som dessa andra faktorer vållat inte skulle tillskrivas den dumpade importen.

2. Verknningar av den dumpade importen

- (152) De berörda länderna har sedan 2003 kraftigt förbättrat sin marknadsställning. Deras marknadsandel ökade med 58 %, vilket tydligt sammanföll med en minskad andel för gemenskapsindustrin. Dessutom ökade importvolymen från de berörda länderna (en ökning med 96 %) mycket mer än förbrukningen på gemenskapsmarknaden (24 %). Slutligen låg det genomsnittliga priset på import från de berörda länderna sedan 2003 betydligt under gemenskapsindustrins prisnivå, till följd av illojal handel i form av dumpning efter det att antidumpningsåtgärderna hade upphört att gälla, och utövade således prispress.

Det fastställdes därför preliminärt att den dumpade importen från de berörda länderna hade en betydande negativ inverkan på gemenskapsindustrins situation under skadeundersökningsperioden, i synnerhet när det gäller marknadsandel och försäljningsvolym.

3. Andra faktorerers inverkan

3.1 Import från andra tredjeländer

Import från tredjeländer	2001	2002	2003	UP
Volym (i ton)				
Schweiz	3 901	3 218	3 971	3 970
<i>Index</i>	100	82	102	102
Japan	2 825	2 600	3 062	1 612
<i>Index</i>	100	92	108	57
Malaysia	1 242	437	1 057	1 456
<i>Index</i>	100	35	85	117
Indien	35	21	701	1 148
<i>Index</i>	100	61	2 021	3 307
Norge	681	384	406	438
<i>Index</i>	100	56	60	64
Sydkorea	40	36	109	221
<i>Index</i>	100	89	271	549
Filippinerna	89	28	59	80
<i>Index</i>	100	31	66	89
Övriga världen	2 833	2 011	2 150	2 574
<i>Index</i>	100	71	76	91
Genomsnittligt importpris per kg (i euro)				
Schweiz	10,48	11,47	9,82	9,90
<i>Index</i>	100	109	94	94
Japan	5,52	4,68	3,99	7,55
<i>Index</i>	100	85	72	137
Malaysia	3,20	3,15	2,62	2,70
<i>Index</i>	100	98	82	84
Indien	6,20	10,69	1,76	1,91
<i>Index</i>	100	172	28	31
Norge	2,33	1,61	2,36	2,89
<i>Index</i>	100	100	100	100
Sydkorea	5,04	5,61	2,65	2,72
<i>Index</i>	100	111	53	54
Filippinerna	3,38	4,06	3,45	3,47
<i>Index</i>	100	120	102	103
Övriga världen	11,70	12,37	10,23	8,34
<i>Index</i>	100	106	87	71

- (153) Importen av den berörda produkten från andra länder än de berörda länderna minskade totalt sett. Marknadsandelen för denna typ av import minskade faktiskt med 20 % under skadeundersökningsperioden. Dessutom var priserna på importen från dessa länder i genomsnitt betydligt högre än priserna från de berörda länderna.
- (154) Två exportörer hävdade att importen från Indien, Sydkorea och Norge skulle ha brutit orsakssambandet mellan den eventuella väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit och den dumpade importen från de berörda länderna.
- (155) På grundval av tillgängliga fakta kan dock den skada som gemenskapsindustrin vållats inte förklaras med import från Sydkorea (221 ton till ett genomsnittligt pris av 2,72 euro/kg under undersökningsperioden) eller Norge (438 ton till ett genomsnittligt pris av 2,89 euro/kg under undersökningsperioden), med tanke på såväl dess begränsade volym som prisnivå. Dessutom bör det noteras att importen från Norge minskade med 36 % under skadeundersökningsperioden.
- (156) När det gäller Indien kan man dock från och med 2003 se en avsevärd ökning av importen (1 147,6 ton under undersökningsperioden) till låga priser (i genomsnitt 1,91 euro per kg). Det kan inte uteslutas att denna import från Indien under skadeundersökningsperioden skulle kunna ha haft en viss negativ inverkan, särskilt i form av prispress på gemenskapsindustrin. Med hänsyn till den relativt låga importvolymen från Indien jämfört med importvolymen från de berörda länderna (27 400 ton till ett genomsnittligt pris av 2,41 euro/kg) drogs emellertid slutsatsen att den inverkan som importen från Indien hade (dess marknadsandel var 1,4 % under undersökningsperioden) inte var sådan att den kunnat bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit. Importen från Indien beaktad separat kan inte förklara den betydande förlust av marknadsandelar som gemenskapsindustrin lidit och, i förhållande till den ökade förbrukningen, dess mycket mindre gynnsamma försäljningsökning.
- (157) Dessutom är det, i motsats till påståendena från två exportörer, inte diskriminerande i den mening som avses i artikel 9.5 i grundförordningen att importen från Indien inte omfattades av denna undersökning. Det bör dock beaktas att importen från Indien under skadeundersökningsperioden fram till undersökningsperioden var försumbar enligt artikel 5.7 i grundförordningen. Importen ökade endast under undersökningsperioden, men även då var den relativt liten (marknadsandelen var 1,4 %). Dessutom bör det noteras att kommissionen inte hade tillräcklig bevisning för att sådan import från Indien dumpades när detta förfarande inleddes.
- (158) Då det nu inte tas hänsyn till import från Filippinerna och Malaysia i den nuvarande undersökningen övervägdes det om denna import hade brutit orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit. Eftersom muttrar inte skulle ingå i definitionen av den berörda produkten var importen från Filippinerna av andra fästänordningar av rostfritt stål tydligt försumbar (med en marknadsandel på 0,1 % under undersökningsperioden) och låg på en ganska hög prisnivå (3,47 euro/kg). På grundval av detta hade ingen relevant skadevållande inverkan kunnat fastställas. Importvolymen var också mindre och importpriserna i genomsnitt högre (1 456 ton till ett pris av 2,70 euro/kg under undersökningsperioden) från Malaysia i jämförelse med importen från de berörda länderna. Dessutom minskade marknadsandelen för importen från Malaysia med 6 % under skadeundersökningsperioden. Även om importen från Malaysia skulle kunna ha haft en negativ inverkan på gemenskapsindustrins tillstånd dras följaktligen den preliminära slutsatsen att den inte hade kunnat neutralisera de skadliga verkningarna av den dumpade importen från de berörda länderna.
- (159) Följaktligen drogs den preliminära slutsatsen att import från andra länder än de berörda länderna inte hade brutit orsakssambandet mellan den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit och den dumpade importen från de berörda länderna.

3.2 Utveckling av gemenskapsmarknadens förbrukning

- (160) Förbrukningen av den berörda produkten på gemenskapsmarknaden ökade med 24 % under skadeundersökningsperioden. Den skada som gemenskapsindustrin lidit kan alltså inte ha orsakats av vikande efterfrågan på gemenskapsmarknaden.

3.3 Gemenskapsindustrins konkurrenskraft

- (161) Gemenskapsindustrin är en viktig konkurrent i fråga om den likadana produkten, vilket framgår av dess marknadsandel, och industrin har hela tiden gjort investeringar för att upprätthålla den tekniska nivån i sin tillverkning. Produktiviteten per anställd till och med ökade med 22 % under skadeundersökningsperioden. I motsats till påståendena från fyra exportörer visar gemenskapsindustrins ökade produktivitet, vilket sammanföll med dess investeringar, att dess investeringspolitik inte kan förklara den väsentliga skada som den lidit. Med tanke på den förbättrade produktiviteten bidrog investeringarna tvärtom till att minimera skadan. Följaktligen framkom ingen bevisning för att en bristande konkurrenskraft skulle ha kunnat bryta orsakssambandet mellan importen från de berörda länderna och den skada som gemenskapsindustrin lidit.

4. Slutsats om orsakssamband

- (162) Den preliminära slutsatsen är därför att importen från de fem berörda länderna tillsammans har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada. Ingen annan faktor har fastställts som har brutit detta orsakssamband.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledning

- (163) Det undersöktes om det fanns tvingande skäl som skulle leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att införa provisoriska antidumpningsåtgärder i det här särskilda fallet. I detta syfte, och i enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen, undersöktes vilken trolig inverkan åtgärder skulle få på samtliga parter som berörs av undersökningen. För att det skulle kunna göras en bedömning av huruvida det ligger i gemenskapens intresse att införa åtgärder sändes frågeformulär till användare och importörer av den berörda produkten och till leverantörer av råvaror som används vid tillverkningen av den likadana produkten.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (164) Undersökningen har visat att gemenskapsindustrin är livskraftig och kan konkurrera under rättvisa marknadsvillkor. Som beskrivs ovan har gemenskapsindustrin en betydande outnyttjad kapacitet att tillverka den likadana produkten. Om denna outnyttjade kapacitet kunde användas skulle det leda till en ökad försäljning och marknadsandel för gemenskapsindustrin, ökad sysselsättning och, genom ökade stordriftsfördelar, slutligen till en hållbar och lämplig lönsamhet. Sådana förbättringar hindras dock främst av den ständiga prispress som den dumpade importen av den berörda produkten utövar på gemenskapsmarknaden. Införande av antidumpningsåtgärder skulle dämpa effekterna av en sådan illojal prispress.
- (165) I avsaknad av åtgärder som korrigerar för den dumpande importens negativa verkningar bedöms gemenskapsindustrin även i fortsättningen komma att utsättas för prisunderskridande och därav följande prisfall, med dess negativa konsekvenser för framför allt industrins marknadsandel och försäljningsvolym. Detta skulle i längden även kunna hota gemenskapsindustrins livskraft. Det anses därför ligga i gemenskapsindustrins intresse att åtgärder införs.

3. Importörers och distributörers intresse

- (166) Importörer och distributörer är praktiskt taget ensamma om att fungera som mellanhänder mellan tillverkare (inom och utanför gemenskapen) och användare av fästanordningar av rostfritt stål. Deras starka förhandlingsposition och deras kapacitet att lagrhålla stora kvantiteter av fästanordningar av rostfritt stål har en stor inverkan på priserna på dessa fästanordningar.

- (167) Fyra av de importörer och distributörer som ingick i urvalet besvarade frågeformuläret. Det var dock endast två importörer som lämnade fullständiga svar. Dessa två importörer svarade för omkring 14 % av gemenskapens import av den berörda produkten under undersökningsperioden. Dessutom lämnade en tysk intresseorganisation för importörer och distributörer också synpunkter. Slutligen hördes importörer och distributörer och denna intresseorganisation.
- (168) Importörer och distributörer i gemenskapen ställer sig inte positiva till att åtgärder införs. De samarbetsvilliga importörerna och deras intresseorganisation hävdade att införandet av åtgärder skulle leda till ökade priser för användarna eftersom den berörda produkten och den likadana produkt som tillverkas av gemenskapsindustrin inte alltid är jämförbara. Dessutom skulle sådana åtgärder få en negativ inverkan på deras affärsverksamhet och deras antal anställda.
- (169) Att döma av de upplysningar som mottagits verkar det dock som om importörer och distributörer köper den berörda produkten från olika källor i och utanför gemenskapen, däribland från gemenskapsindustrin. Eftersom det inte finns några grundläggande kvalitetsskillnader eller produkttypsskillnader mellan den produkt som importeras från de berörda länderna och den likadana produkt som erhålls från någon annan källa anses det preliminärt att importörerna och distributörerna i gemenskapen inte skulle ha några svårigheter att få tag i produkten om antidumpningsåtgärder skulle införas, särskilt med tanke på det stora antalet alternativa leverantörer. Dessutom styrkte inte importörerna sitt påstående att antidumpningsåtgärder skulle få väsentlig inverkan på sysselsättningen, med tanke på att import inte är en arbetsintensiv verksamhet. När det gäller de prisökningar som skulle orsakas av preliminära antidumpningstullar bör det noteras att de antidumpningsåtgärder som tillämpades mellan 1997 och 2003 inte hotade importörernas och distributörernas ekonomiska situation. Utifrån de besvarade frågeformulären verkar det dessutom som om importörernas vinstmarginaler under skadeundersökningsperioden låg långt över gemenskapsindustrins lönsamhetsnivå. Under sådana omständigheter förväntas det inte att en prisökning, som beror på att åtgärder har införts, automatiskt skulle övervältras på användarna.
- (170) Även om importörer och distributörer i gemenskapen inte ställer sig positiva till åtgärder dras på grundval av tillgängliga uppgifter slutsatsen att de eventuella fördelar som de skulle kunna uppnå genom att det inte införs några antidumpningsåtgärder uppvägs av gemenskapsindustrins intresse av åtgärder för att råda bot på illojala och skadevällande handelsmetoder från de berörda ländernas sida.

4. Intresset hos leverantörer i tidigare led

- (171) För att kunna bedöma vilken inverkan som antidumpningsåtgärder sannolikt skulle kunna få på leverantörer till gemenskapsindustrin i ett tidigare led i förädlingskedjan sändes frågeformulär till alla sådana kända leverantörer. Sammanlagt sändes nio frågeformulär och ett svar mottogs. Denna leverantör, en tillverkare av rostfritt stål, ställer sig positiv till att åtgärder införs. Även om gemenskapsindustrin inte är en av de viktigaste kunderna för denna leverantör bidrar den delen av dess verksamhet till sysselsättning och lönsamhet för leverantören. Om gemenskapsindustrin skulle begränsa eller till och med upphöra med tillverkningen av den likadana produkten skulle leverantörer i tidigare led förlora en del av sin verksamhet.
- (172) Därför, och i avsaknad av uppgifter som tyder på motsatsen, dras slutsatsen att införande av antidumpningsåtgärder är förenligt med dessa leverantörers intresse.

5. Användares och konsumenters intresse

- (173) Inga konsumentorganisationer har gett sig till känna eller lämnat upplysningar i enlighet med artikel 21.2 i grundförordningen. På grund av detta, och eftersom fästianordningar av rostfritt stål främst används för sammansättning av produkter i senare led i förädlingskedjan, har analysen begränsats till åtgärdernas inverkan på användarna. Fästianordningar av rostfritt stål används på många viktiga skilda områden, bland annat i bil-, varvs-, bygg-, kemikalie-, läkemedels- och livsmedelsindustrin samt i den medicinska sektorn. Frågeformulär sändes till tolv kända användare i gemenskapen av den berörda produkten. Utöver andra upplysningar begärde kommissionen att få deras synpunkter på om införandet av antidumpningsåtgärder skulle ligga i gemenskapens intresse och hur dessa åtgärder skulle påverka dem. Ett besvarat frågeformulär mottogs av en tillverkare av rullande järnvägs- och spårvägsmateriel. Denna tillverkare påpekade att den berörda produkten svarar för mindre än 1 % av de totala kostnaderna för dess färdiga produkter.

- (174) Med tanke på att användarna kunde köpa den berörda produkten inte bara från de berörda länderna utan även från andra källor, och med hänsyn till den marginella inverkan som fästänordningar av rostfritt stål har på kostnaderna för produkter i senare led i förädlingskedjan, fastställdes inget negativt användarintresse av större betydelse.

6. Slutsats

- (175) Efter en granskning av de olika intressen som berörs dras den preliminära slutsatsen att det ur ett allmänt gemenskapsintressesperspektiv inte finns något intresse som väger tyngre än gemenskapsindustrins intresse av det införas provisoriska åtgärder för att undanröja handelssnedvridande verkningar av dumpad import.

H. PROVISORISKA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

- (176) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse anses det lämpligt att införa provisoriska antidumpningsåtgärder i syfte att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada genom dumpad import. Vid fastställandet av nivån för åtgärderna beaktades de dumpningsmarginaler som konstaterats under undersökningsperioden och den tullnivå som är nödvändig för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin vållats.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (177) Den prisökning som krävs för att undanröja skada fastställdes för varje företag genom en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för den berörda produkten och det icke-skadevällande priset för den likadana produkt som gemenskapsindustrin säljer på gemenskapsmarknaden. Prisskillnaden uttrycktes sedan i procent av importvärdet cif.
- (178) Det icke-skadevällande priset erhöles genom att en vinstmarginal på 5 % lades till gemenskapsindustrins vägda produktionskostnad. Detta anses preliminärt vara den vinstmarginal som gemenskapsindustrin hade kunnat uppnå om det inte hade förekommit någon dumpad import. Den återspeglar den vinstmarginal som gemenskapsindustrin kan uppnå för liknande produktgrupper som inte är utsatta för illojal konkurrens, t.ex. fästänordningar som inte klassificeras enligt de KN-nummer som omfattas av denna undersökning.

2. Preliminära antidumpningstullsats

- (179) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att en preliminär antidumpningstull bör införas på import från de berörda länderna, i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen. Denna tull bör införas på nivån för de dumpningsmarginaler som konstaterats eller på nivån för undanröjande av skada, om den senare är lägre (se artikel 7.2 i grundförordningen).
- (180) När det gäller nivån på tullen befanns nivån för undanröjande av skada vara lägre än dumpningsmarginalen för två samarbetsvilliga exporterande tillverkare (en i Taiwan och en i Kina). I dessa fall bör nivån på tullen begränsas till nivån för undanröjande av skada. I alla andra fall bör nivån på tullen fastställas till nivån för de konstaterade dumpningsmarginalerna. De preliminära antidumpningstullsatserna för de berörda länderna bör uppgå till följande:

Land	Exporterande tillverkare	Antidumpningstullsats
Kina	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4 %
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2 %
	Alla andra företag	27,4 %
Indonesien	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8 %
	Alla andra företag	24,6 %
Taiwan	Arrow Fastener Co. Ltd, Taipei	15,2 %
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8 %
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1 %
	Tong Hwei Enterprise Co., Ltd, Kaohsiung	16,1 %
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4 %
	Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet	15,8 %
	Alla andra företag	23,6 %
Thailand	A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd, Ayutthaya	15,9 %
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn	10,8 %
	Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn	14,6 %
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn	11,0 %
	Alla andra företag	15,9 %
Vietnam	Alla företag	7,7 %

(181) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den nuvarande undersökningen. De avspeglar således den situation som i denna undersökning befunnits föreligga när det gäller dessa företag. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som gäller "alla andra företag") gäller således enbart import av sådana produkter som har sitt ursprung i de berörda länderna och har tillverkats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som nämns. Importerade produkter som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är de särskilt nämnda företagen närstående, kan inte omfattas av dessa satser utan bör i stället omfattas av den tullsats som gäller för "alla andra företag".

(182) Alla ansökningar om att få tillämpa dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller upprättandet av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör omgående sändas till kommissionen ⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet i samband med tillverkning, försäljning på hemmamarknaden och exportförsäljning med anknytning till t.ex. namnändringen eller förändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kan i sådana fall efter samråd med rådgivande kommittén komma att ändra förordningen genom att uppdatera förteckningen över företag som omfattas av individuella tullsatser.

I. SLUTBESTÄMMELSE

(183) Av förvaltningskäl bör en period fastställas inom vilken de berörda parter som gav sig till känna inom tidsfristen enligt tillkännagivandet om inledande får lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla avgöranden i denna förordning rörande införandet av tullar är preliminära och kan behöva omprövas vid fastställandet av eventuella slutgiltiga tullar.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen
 Generaldirektoratet för handel
 Direktorat B
 J-79 5/17
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bryssel

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av vissa fästeanordningar av rostfritt stål och delar därav enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, and 7318 15 70 med ursprung i Kina, Indonesien, Taiwan, Thailand och Vietnam.

2. Den preliminära tullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkas av de taiwanesiska exporterande tillverkare som anges i bilagan skall vara 15,8 % (TARIC-tilläggsnummer A649).

3. Följande preliminära tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Exporterande tillverkare	Antidumpningstullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
Kina	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4	A650
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2	A651
	Alla andra företag	27,4	A999
Indonesien	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8	A652
	Alla andra företag	24,6	A999
Taiwan	Arrow Fastener Co. Ltd, Taipei	15,2	A653
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8	A654
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1	A655
	Tong Hwei Enterprise Co., Ltd, Kaohsiung	16,1	A656
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4	A657
	Alla andra företag än de som anges ovan eller i bilagan	23,6	A999
Thailand	A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd, Ayutthaya	15,9	A658
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samut-sakorn	10,8	A659
	Dura Fasteners Company Ltd, Samut-prakarn	14,6	A660
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn	11,0	A661
	Alla andra företag	15,9	A999
Vietnam	Alla företag	7,7	—

4. För övergång till fri omsättning i gemenskapen av den produkt som avses i punkt 1 skall det krävas att en säkerhet ställs motsvarande det preliminära tullbeloppet.
5. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter den här förordningens ikraftträdande begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för antagandet av denna förordning, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen.

Berörda parter får enligt artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 lämna synpunkter på tillämpningen av denna förordning inom en månad efter dess ikraftträdande.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 skall tillämpas i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2005.

På kommissionens vägnar
Peter MANDELSON
Ledamot av kommissionen

BILAGA

(TARIC-tilläggsnummer A649)

A-STAINLESS INTERNATIONAL CO LTD, Taipei
BOLTUN CORPORATION, Tainan
CHAEN WEI CORPORATION, Taipei
CHIAN SHYANG ENT CO LTD, Chung-Li City
CHONG CHENG FASTENER CORP., Tainan
DIING SEN FASTENERS & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei
DRAGON IRON FACTORY CO LTD, Kaohsiung
EXTEND FORMING INDUSTRIAL CORP. LTD, Lu Chu
FORTUNE BRIGHT INDUSTRIAL CO LTD, Lung Tan Hsiang
FWU KUANG ENTERPRISES CO LTD, Tainan
HSIN YU SCREW ENTERPRISE CO LTD, Taipin City
HU PAO INDUSTRIES CO LTD, Tainan
J C GRAND CORPORATION, Taipei
JAU YEOU INDUSTRY CO LTD, Kangshan
JOHN CHEN SCREW IND CO LTD, Taipei
KUOLIEN SCREW INDUSTRIAL CO LTD, Kwanmiao
KWANTEX RESEARCH INC, Taipei
LIH LIN ENTERPRISES & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei
LIH TA SCREW CO LTD, Kweishan
LU CHU SHIN YEE WORKS CO LTD, Kaohsiung
M & W FASTENER CO LTD, Kaohsiung
MULTI-TEK FASTENERS & PARTS MANUFACTURER CORP., Tainan
NATIONAL AEROSPACE FASTENERS CORP., Ping Jen City
QST INTERNATIONAL CORP., Tainan
SEN CHANG INDUSTRIAL CO LTD, Ta-Yuan
SPEC PRODUCTS CORP., Tainan
SUMEKO INDUSTRIES CO LTD, Kaohsiung
TAIWAN SHAN YIN INTERNATIONAL CO LTD, Kaohsiung
VIM INTERNATIONAL ENTERPRISE CO LTD, Taichung
YEA-JANN INDUSTRIAL CO LTD, Kaohsiung
ZONBIX ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung
ZYH YIN ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 772/2005**av den 20 maj 2005****om specifikationer för variablernas omfattning och definition av det tekniska formatet för framställning av årlig gemenskapsstatistik om stålindustrin för referensåren 2003–2009****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 48/2004 av den 5 december 2003 ⁽¹⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 48/2004 anges en gemensam ram för framställning av årlig gemenskapsstatistik om stålindustrin för referensåren 2003–2009.
- (2) I enlighet med artikel 7 a i förordning (EG) nr 48/2004 krävs genomförandebestämmelser för att ange de erforderliga variablernas omfattning.
- (3) I enlighet med artikel 7 b i förordning (EG) nr 48/2004 krävs genomförandebestämmelser för att ange överföringsformatet för den årliga gemenskapsstatistiken om stålindustrin.
- (4) De åtgärder som anges i denna förordning överensstämmer med yttrandet från Kommittén för det statistiska programmet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Specifikationerna för variablernas omfattning skall vara de som anges i bilaga I till denna förordning.

2. I dessa specifikationer skall man vid hänvisningar till bodelsredovisning använda de rubriker som anges i artikel 9 och artikel 23 i rådets direktiv 78/660/EEG ⁽²⁾ för uppställning av balansräkningen respektive resultaträkningen.

Artikel 2

Det format som avses i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 48/2004 skall vara det som anges i bilaga II till denna förordning.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall tillämpa dessa specifikationer och detta tekniska format med avseende på referensåret 2003 och efterföljande år.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2005.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 7, 13.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

BILAGA I

VARIABLERNAS OMFATTNING

1. ÅRLIG STATISTIK ÖVER STÅL- OCH GJUTJÄRNSSKROTBALANSEN

Inledning

Medlemsstaterna förväntas samla in dessa uppgifter från alla verk som framställer järn, stål eller sådana produkter som anges i grupp 27.1 i NACE. Rev. 1.1 och som konsumerar eller producerar skrot. För det första referensåret 2003 godtar kommissionen att den population som omfattas avser grupp 27.1 i NACE Rev. 1. Ett separat frågeformulär måste fyllas i för varje verk, även om flera av dem ingår i samma företag. Om verket har ett lokalt integrerat stålgiuteri skall detta betraktas som en integrerad del av verket. Med lokalt integrerade verk menas sådana under samma ledning och på samma plats. Frågeformuläret avser valsverk som direkt valsar om sådana begagnade produkter som vanligen inte anses som skrot. Alla järn- och stålverk som saknar egna resurser och därför köper in sitt skrot från andra verk måste fylla i denna undersökning på samma sätt som producenterna. Eftersom järngjuterier, oavsett om de är lokalt integrerade eller ej, och icke-integrerade stålgiuterier inte ingår i grupp 27.1 i NACE Rev. 1.1 omfattas de inte av undersökningen.

Med skrot menas följande:

- Allt järn- och stålskrot som uppstår vid produktion och bearbetning av järn och stål eller som återvinns från gamla järn- och stålvaror som lämpar sig för omsmältning (inklusive skrot som köps in utifrån, men exklusive bränt gjutgods eller gods angripet av syra).
- Rester från gjutrännor och annat gjutskrot av stål (normal- eller stiggjutning), inklusive ingöt och gjutbox, avfall från tillförselrör vid stiggjutning osv. och även kasserade eller defekta göt som inte räknas med i produktionen.
- Skänkslagg (utom vid sandgjutning).

Däremot bör man inte räkna som skrot sådant avfall som innehåller järn vilket är blandat med icke-metalliskt material och som uppstår vid smältning eller värmebehandling eller mekanisk behandling. Detta kan till exempel vara

- rester från masugnsrännor,
- rester från tappningsrännor vid gjutning, stänk och annat avfall från järngjutning, avfall från gjutpropar,
- stålverksslagg,
- glödskal från värmeugnar samt från valsning och smidning,
- stänk från konvertrar,
- skänkskollor och andra stålrester från gjutning, och slagg och rester från sandgjutning.

Specifikationer

Kod: 1010

Rubrik: Lager på årets första dag

Under dessa koder införs lager som finns på hela verket, även lokalt integrerade verksamheter (även stålgiuterier), med undantag av lager som finns på tackjärnsgjuterier.

Kod: 1020

Rubrik: Stålverkens egna tillgångar

Här ingår följande:

- Rester från rännor och annat gjutskrot från stålverk och integrerade stålgiuterier: gjut, sjunkhuvud från stålgiutning. Ange även defekta och kasserade göt som inte räknas med i produktionen.
- Tillverkningskrot, dvs. sådant skrot som uppstår vid tillverkning av halvfabrikat, valsade varor och smidda varor, samt även götavfall och defekta göt och stålgiutgoods som visar sig vara defekt efter att det har lämnat smältverket eller giuteriet (dvs. efter att det har räknats med i produktionen av råstål eller gjutstål). Detta omfattar också allt avfall av stål och gjutjärn från den löpande produktionen på alla lokalt integrerade stålgiuterier, smedjor, anläggningar för rörtillverkning och tråddragerier och anläggningar för kallvalsning, metallkonstruktionsverkstäder och andra avdelningar som bearbetar stål, men inte tackjärnsgjuterier (se not 1 ovan). Skrot som skall omvalsas i egna verk räknas inte som nytt skrot.
- Återvinningsskrot, dvs. stål och gjutjärn från reparationer och demolering, skrotning av gammal anläggning, maskiner och verktyg, t.ex. kokiller.

Kod: 1030

Rubrik: Lagerökningar (1031 + 1032 + 1033)

Skrot från en mellanhand fördelas på tillämpligt sätt efter de källor som avses under koderna 1031, 1032 respektive 1033.

Skeppsskrot som kommer från upphuggning inom gemenskapen bör räknas som inhemskt skrot och gemenskapskrot.

Kod: 1031

Rubrik: Lagerökningar från inhemska källor

Här ingår skrot som tas emot från andra verk eller avdelningar i samma företag i samma land, inklusive masugnar, stålverk, valsverk, tackjärnsgjuterier (inklusive integrerade tackjärnsgjuterier). Skrot som tas emot från andra verk än dem som tillverkar eller använder stål, t.ex. gruvor, bör inkluderas.

Här ingår även skrot som kommer från hemmamarknaden mottaget direkt från icke-stålproducerande företag såsom stål- eller tackjärnsgjuterier, anläggningar för rörtillverkning, smedjor, byggnadsindustrin, gruvbrytningsindustrin, varv, järnvägsföretag, maskinbyggnadsindustrin och annan metalltillverkning osv.

Kod: 1032

Rubrik: Lagerökningar från andra medlemsstater i gemenskapen

Här ingår skrot från andra länder i gemenskapen.

Kod: 1033

Rubrik: Lagerökningar från tredjeland

Här ingår skrot från länder utanför EU (tredjeland).

Kod: 1040

Rubrik: Totalt (1010 + 1020 + 1030)

Summan av lager på årets första dag, stålverkens egna tillgångar och lagerökningar.

Kod: **1050**

Rubrik: **Total förbrukning ...**

Den totala förbrukningen omfattar den totala kvantiteten skrot som förbrukas vid framställning av järn i masugnar, elektriska ugnar för järnframställning och sinterverk, samt den totala förbrukningen av skrot som används i den sammanlagda produktionen av råstål, inbegripet produktion av specialstål genom återuppkolning av stål och produktionen vid lokalt integrerade stålgueterier.

Kod: **1051**

Rubrik: **... därav elektriska masugnar**

Förbrukning av skrot vid produktion av stål i elektriska masugnar.

Kod: **1052**

Rubrik: **... därav rostfritt skrot**

Förbrukning av rostfritt skrot innehållande minst 10,5 % krom och högst 1,2 % kol, med eller utan andra legeringsämnen.

Kod: **1060**

Rubrik: **Leveranser**

Ange alla leveranser av skrot, inklusive till alla gueterier, även lokalt integrerade sådana.

Kod: **1070**

Rubrik: **Lager på årets sista dag (1040 – 1050 – 1060)**

Lager i hela verket, inklusive lokalt integrerade verksamheter, redovisas under dessa koder (inklusive stålgueterier) med undantag för lager i järngueterier.

2. BRÄNSLE- OCH ENERGIFÖRBRUKNING OCH FÖRTECKNING ÖVER DEN ELEKTRISKA ENERGIBALANSEN INOM STÅLINDUSTRIN

Inledande anmärkningar om anläggningstyper

I anläggningar för beredning av chargin ingår anläggningar för beredning av chargin och sinterverk.

När det gäller masugnar och elektriska järnframställningsugnar anges endast förbrukningen av det bränsle som tillförs direkt eller som används i stället för koks, dvs. exklusive förbrukningen i regenerativa luftförvärmare, fläktar och övriga stödaggregat till masugnar (vilket redovisas under "övriga anläggningar").

Smältverk inbegriper stålverkssmältverk och stränggjutningsanläggningar.

Elkraftverk tar med den förbrukning av bränsle och energi som krävs för att alstra all el i verken eller i ett gemensamt elverk för flera stålverk. Se även allmänna upplysningar 2.

Medlemsstaterna förväntas samla in denna information från alla järn- och stålverk enligt definitionen i grupp 27.1 i NACE Rev. 1.1, inklusive fristående valsverk och elverk inom stålindustrin vilka är gemensamma för flera verk eller företag. Dessa elverk skall i samband med denna statistik betraktas som stålverk i grupp 27.1 i NACE Rev. 1.1.

Gemensamma elkraftverk inom stålindustrin

Elkraftverk som är gemensamma för flera verk eller stålföretag skall räknas som en enhet.

Gemensamma elverk inom stålindustrin skall svara direkt på undersökningen. För att undvika att något räknas två gånger skall verk som utnyttjar dessa elverk inte ta med uppgifter om deras andel av den gemensamma produktionen i sina individuella svar.

Stålverken skall emellertid under sina energikällor (kod 3102) ange den el de får från gemensamma elverk tillsammans med den el de får utifrån.

Elverk som också utnyttjas av andra industrier, som t.ex. kolindustrin, ingår inte.

Anläggning för produktion av el och ångkraft

Dessa kombinerade anläggningar skall delvis betraktas som elverk. Bränsleförbrukningen skall endast vara den förbrukning som går åt till framställning av elektrisk energi, dvs. exklusive den kvantitet som förbrukas för värmeleveranser.

Energiförbrukning

I del A anges förbrukning av bränsle och energi i järn- och stålverk och hjälputrustning med undantag av koksugnar (masugnar, sinteranläggningar, lokalt integrerade stålgueterier, valsverk osv.).

Ange även all förbrukning i hjälpanläggningarna (t.ex. kraftstationer och ångkraftanläggningar), även om dessa inte uteslutande levererar till järn- och stålverken.

Ta inte med verkstäder som är integrerade med sådana järn- och stålverk vars verksamhet inte omfattas av grupp 27.1 i NACE Rev. 1.1.

Del A: Årlig statistik om bränsle- och energiförbrukning efter anläggningstyp

Kod: 2010

Rubrik: Fasta bränslen (2011 + 2012)

Fasta bränslen skall redovisas enligt leveranstillstånd.

Kod: 2011

Rubrik: Koks

Här ingår koks, halvkoks, petroleumkoks och koksstybb.

Kod: 2012

Rubrik: Andra fasta bränslen

Här ingår kol med agglomerat, brunkol och briketter.

Kod: 2020

Rubrik: Flytande bränslen

Här ingår förbrukning av alla flytande bränslen i järn- och stålverk med hjälputrustning, inklusive i elkraftverk men exklusive koksugnar.

Kod: 2030

Rubrik: Gas (2031 + 2032 + 2033 + 2034)

Som förbrukning anges nettoförbrukningen exklusive förluster och facklad gas.

Gasförbrukningen skall anges i gigajoule (1 gigajoule = 10^9 joule = 1 gigakalori/4,186) med utgångspunkt i varje gastyps effektiva värmevärde (för torr gas vid 0° C och 760 mm Hg).

Kod: **2040**

Rubrik: **Externa leveranser av masugns gas**

Här ingår totala externa leveranser av masugns gas till allmänna gasnät, stålverksintegrerade koksverk, andra stålverk och övriga kunder.

Kod: **2050**

Rubrik: **Externa leveranser av konvertergas**

Här ingår totala externa leveranser av konvertergas till allmänna gasnät, stålverksintegrerade koksverk, andra stålverk och övriga kunder.

Del B: Årlig statistik om förteckningen över den elektriska energibalansen inom stålindustrin

Specifikationer

Kod: **3100**

Rubrik: **Resurser (3101 + 3102)**

Se specifikationerna för 3101 och 3102.

Kod: **3101**

Rubrik: **Bruttoproduktion**

Bruttoproduktion motsvarande total förbrukning i elkraftverk enligt vad som redovisas i del A för elkraftverk.

Kod: **3102**

Rubrik: **Tillförsel från andra anläggningar**

Med andra anläggningar avses offentliga nät, andra länder, järn- och stålverk (inklusive gemensamma kraftverk), koksugnar vid stålverk, lokalt integrerade avdelningar osv.

Kod: **3200**

Rubrik: **Förbrukat (3210 + 3220 + 3230)**

Summan på post 3200 bör motsvara den på post 3100.

Kod: **3210**

Rubrik: **Förbrukning per anläggning (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217)**

Här ingår total förbrukning per anläggning under posterna (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217).

Kod: **3217**

Rubrik: **Övriga anläggningar**

Avser övriga anläggningar enligt definitionen i del A.

Kod: **3220**

Rubrik: **Externa leveranser**

Se kod 3102.

Kod: **3230**

Rubrik: **Förluster**

Här ingår alla förluster av elektrisk energi.

3. UNDERSÖKNING AV INVESTERINGARNA INOM JÄRN- OCH STÅLINDUSTRIN (UTGIFTER OCH PRODUKTIONS-KAPACITET)

Del A: Årlig statistik om utgifter

Inledning

Ett separat frågeformulär skall fyllas i för varje verk, även om flera av dem ingår i samma företag.

Investeringsutgifterna motsvarar investeringar under referensperioden i materiella anläggningstillgångar. Här ingår nya och befintliga materiella kapitalvaror, oavsett om de är inköpta av tredje man eller producerade för eget bruk (dvs. kapitalbildning genom produktion av materiella kapitalvaror), med en livslängd på mer än ett år, inklusive icke-producerade materiella tillgångar som mark. Gränsen för livslängden för en vara som kan ingå i kapitalbildningen kan ökas i enlighet med det enskilda företagets redovisningspraxis, om denna praxis förutsätter en längre livslängd än den ovannämnda gränsen på ett år.

Alla investeringar värderas före värdejusteringar och före avdrag av inkomster från avyttringar. Inköpta tillgångar värderas till inköpspriset, dvs. inklusive transport- och installationskostnader, skatter och avgifter och andra kostnader för överlåtelse. Egenproducerade materiella tillgångar värderas till produktionskostnaden. Tillgångar som förvärvats genom omstrukturering (t.ex. fusioner, uppköp, avstyckningar eller avknoppningar) ingår inte. Inköp av små verktyg som inte ingår i kapitalbildningen redovisas under löpande utgifter.

Vidare ingår alla tillägg, ändringar, förbättringar och renoveringar som förlänger en kapitalvaras livslängd eller produktionskapacitet.

Kostnader för löpande underhåll ingår inte, och inte heller värde och löpande utgifter för kapitalvaror som används i enlighet med hyr- eller leasingavtal.

När det gäller redovisning av investeringar där fakturering, leverans, betalning och ibruktagande kan äga rum under olika referensperioder föreslås följande metod som önskvärd:

- Investeringar redovisas när äganderätten överförs till den enhet som förväntas använda dem. Produktion som ingår i kapitalbildningen redovisas när den produceras. När det gäller investeringar som sker i identifierbara etapper bör varje investeringsetapp redovisas under den referensperiod som den görs.

I praktiken är detta inte alltid möjligt, och företagens bokföringspraxis kan innebära att följande approximationer till metoden måste användas:

- Investeringar redovisas under den referensperiod då de levereras.
- Investeringar redovisas under den referensperiod då de tas i bruk i produktionsprocessen.
- Investeringar redovisas under den referensperiod då de faktureras.
- Investeringar redovisas under den referensperiod då de betalas.
- Investeringar redovisas inte i balansräkningen. Däremot redovisas tillägg, ändringar, förbättringar och renoveringar av dessa materiella tillgångar i balansräkningen eller noterna.

Materiella tillgångar redovisas under *Anläggningstillgångar – materiella anläggningstillgångar*.

Specifikationer efter anläggningstyp**Kod: 4010****Rubrik: Koksverk**

Här ingår:

- Ugnar, inklusive koksugnar med hjälputrustning såsom bottenkokssatser, utstötningstrustning, krossutrustning osv., samt beskickningsvagnar och släckningstorn.
- Hjälputrustning.

Anm.: Under varje rubrik ingår anläggningar, byggnader och hjälputrustning.**Kod: 4020****Rubrik: Anläggning för beredning av chargin**

Här ingår anläggningar för beredning av järnmalm och charge.

Kod: 4030**Rubrik: Anläggning för järnframställning och ferrolegeringar (inklusive masugnar)**

Här ingår elektriska tackjärnsugnar, lågschaktugnar och andra anläggningar för försmältning osv.

Kod: 4040**Rubrik: Stålverkssmältverk**

AOD-processen, vakuumbehandlingar, behandling i skänk osv. betraktas som efterbehandlingar efter den huvudsakliga stålframställningsprocessen; i dessa fall skall de relevanta investeringsutgifterna (som all produktion) redovisas under huvudprocessen.

I de fall där verket inbegriper (eller kommer att inbegripa) ett stålverkssmältverk och en blandningsanordning, skall utgifterna för blandningsanordningen redovisas tillsammans med motsvarande smältverk. Om verket inte har något smältverk redovisas dessa utgifter tillsammans med utgifterna för masugnarna.

Kod: 4041**Rubrik: ... därav elektriska**

Här ingår elektrostålprocessen för råstålsproduktion, genom elektrisk ugn (ljusbågs- eller induktionsugn).

Kod: 4050**Rubrik: Stränggjutning**

Här ingår stränggjutna ämnen, blooms, billets och halvfabrikat för balkar och rör, exklusive avsnoppade ändar.

Kod: 4060**Rubrik: Valsverk (4061 + 4062 + 4063 + 4064)**

För varje typ av valsverk bör hänsyn tas inte bara till utgifter för själva valsverket utan också för anläggningar tidigare (t.ex. glödningsugnar) och senare (t.ex. kylbäddar, klippningsanordningar) i produktionsprocessen. Under rubriken "Andra anläggningar" (kod 4070) redovisas utgifter för all utrustning som inte kan hänföras till en särskild verkskategori utom beläggningsanläggningar (tennbeläggning, zinkbeläggning osv.) som redovisas särskilt under kod 4064.

Utgifter för glättningsvalsverk redovisas under kod 4063 – kallvalsverk för breda band.

Kod: 4061

Rubrik: Platta produkter

Här ingår utgifter för verk för varmvalsning av platta produkter.

Kod: 4062

Rubrik: Långa produkter

Här ingår utgifter för verk för varmvalsning av långa produkter.

Kod: 4063

Rubrik: Kallvalsverk för breda band

Här ingår utgifter för verk för kallvalsning av breda band, oavsett om valsningen är kontinuerlig eller ej.

Kod: 4064

Rubrik: Beläggingsanläggningar

Här ingår utgifter för beläggingsanläggningar (produktionslinjer för beläggning).

Kod: 4070

Rubrik: Andra anläggningar

Här ingår följande:

- Alla centrala anläggningar och distributionsnät för el, gas, vatten, ånga, luft och syre.
- Transport, maskinverkstäder, laboratorier och andra anläggningar som ingår i verket som helhet men som inte kan klassificeras som en del av en särskild avdelning.
- Verk för blooms, ämnen och billets när dessa halvfabrikat inte framställs genom stränggjutning och redovisas under kod 4050.

Kod: 4200

Rubrik: ... därav för föroreningsbekämpning

Anläggningskostnader för metoder, teknik, processer eller utrustning för insamling och bortskaftande av föroreningar och förorenande ämnen (till exempel luftföroreningar, avloppsvatten eller fast avfall) efter att de uppkommit, förhindrande av spridning av föroreningen eller mätning av föroreningsnivån samt behandling och bortskaftande av föroreningar som genererats i samband med företagets drift.

Den utgör summan av kostnaderna på följande miljöområden: skydd av atmosfär och klimat, avloppshantering, avfallshantering och övrig miljöskyddsverksamhet. Övrig miljöskyddsverksamhet omfattar skydd och efterbehandling av mark, grundvatten och ytvatten, buller- och vibrationsbekämpning, skydd av den biologiska mångfalden och landskapet, strålskydd, allmän administration och förvaltning på miljöområdet, utbildning och information, verksamhet som ger upphov till separata kostnader och verksamhet som inte omnämns på annat ställe.

Här ingår följande:

- Investering i påtagliga, identifierbara komponenter som kompletterar befintlig utrustning, som sker i slutet av eller helt vid sidan av produktionslinjen (processextern utrustning).
- Investeringar i utrustning (till exempel filter eller separata reningssteg) för avlägsnande av föroreningar inom produktionslinjen, under förutsättning att denna utrustning kan tas bort utan att produktionslinjens huvudsakliga funktion påverkas.

Dessa anläggningskostnaders huvudsakliga syfte eller funktion är ett ökat miljöskydd, och de totala kostnaderna för dem skall redovisas.

Kostnaderna skall redovisas utan avräkning för generering och försäljning av kommersiellt gångbara bi-produkter, gjorda besparingar eller erhållna bidrag.

Inköpta varor värderas till inköpspriset exklusive avdragsgill moms och andra avdragsgilla skatter som är direkt kopplade till omsättningen.

Följande ingår inte:

- Sådana miljöfrämjande åtgärder och verksamhet som skulle vidtagits oberoende av miljöhänsyn, inklusive åtgärder med syfte att främst öka hälsan och säkerheten i arbetet och produktionssäkerheten.
- Åtgärder för att minska föroreningen när produkterna används eller kasseras (miljöanpassning av produkterna), om inte politiken och lagstiftningen på miljöområdet utvidgar producentens rättsliga ansvar till att även omfatta sådan förorening som produkterna genererar då de används, eller för att ta hand om produkterna när de blivit avfall.
- Verksamhet på området för resursanvändning och resurssparande (till exempel vattenförsörjning, energibesparingar eller råmaterialbesparingar), om inte huvudsyftet är miljöskydd, till exempel då denna verksamhets syfte är att genomföra nationell eller internationell miljöpolitik och den inte sker av kostnadsskäl.

Del B: Årlig statistik om produktionskapacitet

Inledning

Den största möjliga produktionen motsvarar den produktion som ett verk skulle kunna producera under det aktuella året med beaktande av normal eller förväntad drift och produktsammansättning. Den är definitionsmässigt högre än den faktiska produktionen.

Förändringar av den största möjliga produktionen kommer i regel att påverkas av

- investeringar, även om utgifterna och förändringen inte nödvändigtvis äger rum samtidigt,
- faktiska eller planerade nedläggningar, överlåtelse och försäljningar. Den största möjliga produktionen motsvarar inte någon viss utrustningsdetaljs tekniska eller nominella kapacitet, utan utgår från verkets övergripande tekniska struktur med beaktande av förhållandena mellan olika produktionsled, t.ex. mellan stålverk och masugnar.

Den största möjliga årsproduktionen är den största produktion som kan uppnås under det aktuella året under vanliga driftsförhållanden med hänsyn tagen till reparationer, underhåll och normala helgdagar, med den utrustning som var tillgänglig i början av året och även med beaktande av ytterligare produktion vid utrustning som kommer att tas i drift och befintlig utrustning som slutgiltigt kommer att ställas av under året. Produktionens utveckling bygger på de sannolika proportionerna av sammansättningen på belastningen på var och en av utrustningsdetaljerna som betraktas, under antagandet att råmaterial kommer att finnas tillgängligt.

Allmänt om beräkningsmetoderna

Alla anläggningar som inte är permanent nedlagda skall redovisas i svaren på undersökningen.

Vid beräkningen av största möjliga produktion antas att normala driftsförhållanden råder, vilket innefattar följande:

- Normal tillgång till arbetskraft, dvs. den största möjliga produktionen bör inte ändras i de fall där ett verk anpassar sig till en fluktuerande marknad genom permitteringar eller ökad bemanning.
- Normal tillgång till utrustning, vilket innebär att hänsyn bör tas till regelbundna driftsstopp, betalda helgdagar, rutinmässigt underhåll och i förekommande fall säsongsbunden tillgång till el ⁽¹⁾.
- Normal tillgång till råmaterial.
- Normal fördelning av material, både råmaterial och halvfabrikat (om inte annat sägs avses med "normal" den under föregående år), vid de olika anläggningarna. I fall där det av skäl som är specifika för ett visst verk är nödvändigt att ändra denna fördelning, får sådana ändringar endast göras om det är sannolikt att råmaterialen eller halvfabrikaten kommer att vara tillgängliga i tillräcklig mängd.
- Normal produktsammansättning, den under föregående år om inte särskilda ändringar planeras.
- Inga problem med avsättningen för produkterna.
- Inga strejker eller lockouter.
- Inga tekniska olyckor eller driftsbortfall.
- Inga allvarliga avbrott på grund av vädret, t.ex. översvämningar.

Idrifttagande och nedläggning

Om en anläggning skall tas i drift, läggas ned permanent, överlåtas eller säljas under det aktuella året, skall hänsyn tas till den dag då anläggningen tas i drift eller försvinner, och den största möjliga produktionen skall beräknas i proportion mot det antal månader anläggningen förväntas vara i drift. Om det rör sig om ny utrustning, i synnerhet mycket stora investeringar, bör försiktighet iaktas beträffande den produktion som kan uppnås under inkörningsperioden, vilken kan utsträcka sig över flera år.

1. Stålverk

- *Konverterstål*: När det gäller konverterstål (t.ex. LD eller OBM) skall alla järn- och stålframställningsanläggningar betraktas tillsammans, vilket exempelvis innebär att stålverkets största möjliga produktion kan begränsas av tillgången till het metall; i så fall skall stålverkets största möjliga produktion beräknas med utgångspunkt i den tillgängliga mängden järn under hänsynstagande till den normala fördelningen av järn mellan stålverk, gjuterier, granuleringsverk och försäljning och den normala mängd skrot som krävs för 1 ton färdig produkt.
- *Elektrostål*: Hänsyn måste tas till hur mycket el som normalt finns att tillgå.
- *Allmänt*: Det kan finnas tekniska flaskhalsar i vissa hjälpanläggningar som exempelvis kan innebära att man bara kan använda två masugnar av tre samtidigt. (Anledningen kan t.ex. vara en teknisk flaskhals i syretillförseln, gropugnarna eller traverserna). Därför skall varje smältverk betraktas tillsammans med all hjälputrustning som påverkar driften av det.

2. Valsverk och beläggninglinjer

Den största möjliga produktionen vid ett valsverk eller en beläggninglinje skall anges med utgångspunkt i en viss produktsammansättning, dvs. fastställda volymer av givna produkter och sektioner. Om ett företag på grund av oförutsägbara marknadsförhållanden inte anser sig kunna göra en prognos, används föregående års produktsammansättning.

⁽¹⁾ Regelbundna renoveringar utspridda över ett antal år (t.ex. av masugnar) får dock reduceras till ett årligt medelvärde.

Dessutom skall den största möjliga produktionen fastställas på grundval av de normala dimensionerna på de halvfabrikat som tillförs verket.

När den största möjliga produktionen beräknas skall hänsyn tas till flaskhalsar före och efter produktionen i hela anläggningen, t.ex. tillgång till halvfabrikat eller kapacitet för hantering eller färdigställning av produkten.

Genom inköp av halvfabrikat av stål kan en annars begränsad största möjliga produktion på ett verk eller i en koncern ökas, men endast om den nödvändiga volymen av halvfabrikat av stål sannolikt kommer att finnas tillgänglig under ett år med goda handelsförhållanden. Detta innebär vanligen långsiktiga avtal eller fasta leveransprogram.

Generellt sett bör det i ett integrerat verk eller i verken inom en koncern råda balans mellan stålproduktionen och produktionen av valsade produkter, sedan hänsyn tagits till en normal fördelning av det tillgängliga stålet mellan valsverk, gjuterier och halvfabrikat för rörtillverkning eller smide.

När det gäller den faktiska produktionen (kod: ACP) bör denna redovisas brutto, i slutet av varje steg i processen, före eventuell förädling.

Den bör omfatta alla framställda produkter, oavsett om produktionen sker för egen räkning eller ej. Särskilt skall allt legoarbeta inkluderas i produktionen på det verk där det utfördes, inte på det verk som beställde legoarbetet. Den bör omfatta alla produkter och kvaliteter (legerade och andra), inklusive nedklassat material, men inte material för omedelbar omsmältning, såsom sekunda produkter, klippspill från plåt och band och avsnoppade ändar, produkter som återvinns genom klippning av valsade eller delvis valsade stålprodukter eller halvfabrikat där defekta delar skrotas för omedelbar omsmältning.

Det är frivilligt att lämna uppgifter om den faktiska produktionen.

Ett separat frågeformulär skall fyllas i för varje verk, även om flera av dem ingår i samma företag.

Specifikationer

Kod: 5010

Rubrik: Koks

Produktion i koksugnar.

Kod: 5020

Rubrik: Beredning av chargin

Produktion vid sinterverk, pelletsverk och andra verk som producerar agglomererade material för masugn-schager och direkt reducerad järnsvamp.

Kod: 5030

Rubrik: Tackjärn och ferrolegeringar

Produktion av allt järn, spegeljärn och högkolhaltiga ferro-manganlegeringar från masugnar och elektriska ugnar för järnframställning på verket.

Kod: 5040

Rubrik: Råstål

Totalt, råstål.

Kod: **5041**

Rubrik: ... **därav elektriskt**

— därav råstål från elektriska ugnar (ljusbågs- och induktionsugnar).

Kod: **5042**

Rubrik: **därav för stränggjutning**

— därav stränggjutna ämnen, blooms, billets och halvfabrikat för balkar och rör.

Kod: **5050**

Rubrik: **Produkter framställda direkt vid varmvalsning (5051 + 5052)**

Här ingår totalsumman av varmvalsade produkter.

Kod: **5051**

Rubrik: **Platta produkter**

Här ingår totalsumman av varmvalsade platta produkter.

Kod: **5052**

Rubrik: **Långa produkter**

Totalsumman av varmvalsade långa produkter. För enkelhetens skull inbegriper denna kod valsade halvfabrikat för rör, då dessa inte kan klassificeras på annat håll.

Kod: **5060**

Rubrik: **Produkter framställda av varmvalsade produkter**

(exklusive belagda produkter)

Produkter framställda av varmvalsade produkter (exklusive belagda produkter). Här ingår varmvalsade smala band framställda av varmvalsade breda band, varmvalsad plåt klippt från varmvalsade breda band samt kallvalsade platta produkter i form av plåt eller rullar.

Kod: **5061**

Rubrik: ... **därav produkter framställda vid kallvalsning**

— därav platta produkter (plåt och band) framställda vid kallvalsning.

Kod: **5070**

Rubrik: **Belagda produkter**

Här ingår förpackningsstål (bleck, förtennad plåt och band, ECCS), all slags varmdoppad eller elektrolytiskt metallbelagd plåt, plattor och rullar, flata eller korrugerade, samt all slags plåt, plattor och rullar, flata eller korrugerade, belagda med organisk beläggning.

Nedan anges definitionerna av koderna i denna undersökning parallellt med det tidigare EKSG-frågeformuläret 2-61.

Kod i denna undersökning	Beskrivning av produkten	Rad i EKSG-frågeformulär 2-61
5010	Produktion i koksugnar	1001
5020	Produktion vid sinterverk, pelletsverk och andra verk som producerar agglomererade material för masugnschager och direkt reducerad järnsvamp	2001 + 2002
5030	Produktion av allt järn, spegeljärn och högkolhaltiga ferromanganlegeringar från masugnar och elektriska ugnar för järnframställning på verket	3001
5040	Totalt, råstål	4000
5041	— därav råstål från elektriska ugnar (ljusbågsugnar och induktionsugnar)	4002
5042	— därav stränggjutna ämnen, blooms, billets och halvfabrikat för balkar och rör	4099
5050	Totalt, varmvalsade produkter	5000
5051	Totalt, varmvalsade platta produkter	5100
5052	Totalt, varmvalsade långa produkter. För enkelhetens skull inbegriper denna kod valsade halvfabrikat för rör, då dessa inte kan klassificeras på annat håll	5200 + 8001
5060	Produkter framställda av varmvalsade produkter (exklusive belagda produkter). Här ingår varmvalsade smala band framställda av varmvalsade breda band, varmvalsad plåt klippt från varmvalsade breda band samt kallvalsade platta produkter i form av plåt eller rullar	6010 + 6020 + 6030
5061	— därav platta produkter (plåt och band) framställda vid kallvalsning	6030
5070	Här ingår förpackningsstål (bleck, förtennad plåt och band, ECCS), all slags varmdoppad eller elektrolytiskt metallbelagd plåt, plattor och rullar, flata eller korrugerade, samt all slags plåt, plattor och rullar, flata eller korrugerade, belagda med organisk beläggning	7100 + 7200 + 7300

BILAGA II

TEKNISKT FORMAT

1. DATAFORMAT

Uppgifterna skall översändas som en uppsättning poster av vilka en stor del beskriver uppgifternas egenskaper (land, år, näringsgren osv.). Själva uppgiften är ett tal som kan knytas till flaggor och fotnoter. Konfidentiella uppgifter skall översändas så att det sanna värdet anges i värdefältet och en flagga som anger den konfidentiella uppgiftens karaktär läggs till posten.

2. POSTSTRUKTUR

Poster består av fält av varierande längd åtskilda av semikolon (;). Fälten maximala förväntade längd anges upplysningsvis i tabellen. Fälten är från vänster till höger följande:

Fält	Typ	Maximal längd	Värden
Serie	A	3	Seriens alfanumeriska kod (se lista nedan)
År	A	4	År med fyra tecken, t.ex. 2003
Land	A	6	Landskod (se lista nedan)
Produktionstyp	A	3	För att skilja största möjliga produktion från faktisk produktion (används endast för statistik om produktionskapacitet) eller för att skilja mellan olika anläggningstyper (anläggningar för beredning av chargin, valsverk, masugnar och elektrougnar för framställning av järn, elkraftverk, smältverk och övriga anläggningar) (används endast för statistik om bränsle- och energiförbrukning)
Variabel	A	4	Variabelns kod. De koder som anges i förordning (EG) nr 48/2004 om framställning av årlig gemenskapsstatistik om stålindustrin för referens-åren 2003–2009 har 4 tecken (se lista nedan)
Värde	N	12	Uppgiftens numeriska värde uttryckt som ett heltal utan decimaler
Sekretessflagga	A	1	A, B, C, D: anger att uppgiften är konfidentiell och grunden för detta (se lista nedan). Om utrymmet lämnas blankt innebär det att uppgiften inte är konfidentiell
Dominans	N	3	Ett tal som är mindre än eller lika med 100. Detta anger den procentuella dominansen för ett eller två företag som dominerar uppgiften och gör den konfidentiell. Värdet avrundas till närmaste heltal: t.ex. avrundas 90,3 till 90 och 94,50 till 95. Fältet lämnas blankt för icke-konfidentiella uppgifter. Fältet används endast när sekretessflaggorna B eller C används i föregående fält
Enhet	A	4	Koder för enhet

3. BESKRIVNING AV FÄLTEN

3.1 **Seriens typ**

Seriens typ	Kod
Årlig statistik över stål- och gjutjärnsskrotbalansen	S10
Årlig statistik om bränsle- och energiförbrukning uppdelad efter anläggningstyp	S2A
Årlig statistik om förteckningen över den elektriska energibalansen inom stålindustrin	S2B
Undersökning om investeringarna inom järn- och stålindustrin	S3A
Årlig statistik om produktionskapacitet	S3B

3.2 **Länder**

Land	Kod
Belgien	BE
Tjeckien	CZ
Danmark	DK
Tyskland	DE
Estland	EE
Grekland	GR
Spanien	ES
Frankrike	FR
Irland	IE
Italien	IT
Cypern	CY
Lettland	LV
Litauen	LT
Luxemburg	LU
Ungern	HU
Malta	MT
Nederländerna	NL
Österrike	AT
Portugal	PT
Polen	PL
Slovenien	SI
Slovakien	SK
Finland	FI
Sverige	SE
Förenade kungariket	UK
Island	IS
Liechtenstein	LI
Norge	NO
Schweiz	CH

3.3 Produktionstyp eller anläggningstyp

Produktionstyp	Kod
Största möjliga produktion	MPP
Faktisk produktion (valfritt)	ACP
Anläggningstyp	
Anläggning för beredning av chargin	PLP
Valsverk	RMD
Masugnar och elektrougnar för framställning av järn	FRN
Elkraftverk	EGS
Smältverk	MLS
Övriga anläggningar	OTH

3.4 Variabler och enheter

Kod	Rubrik	Enhet
	Stål- och gjutjärnsskrotbalansen	Metriskt ton
1010	Lager på årets första dag	MTON
1020	Stålverkens egna tillgångar	MTON
1030	Lagerökningar (1031 + 1032 + 1033)	MTON
1031	... från inhemska källor	MTON
1032	... från andra medlemsstater i gemenskapen	MTON
1033	... från tredjeland	MTON
1040	Totalt (1010 + 1020 + 1030)	MTON
1050	Total förbrukning ...	MTON
1051	... därav elektriska masugnar	MTON
1052	... därav rostfritt skrot	MTON
1060	Leveranser	MTON
1070	Lager på årets sista dag (1040 – 1050 – 1060)	MTON
	Bränsle och energiförbrukning	
2010	Fasta bränslen (2011 + 2012)	MTON
2011	Koks	MTON
2012	Andra fasta bränslen	MTON
2020	Flytande bränslen	MTON
2030	Gas (2031 + 2032 + 2033 + 2034)	GJ
2031	Masugnsgas	GJ
2032	Koksugnsgas	GJ
2033	Konvertergas	GJ
2034	Annan gas	GJ
2040	Externa leveranser av masugnsgas	GJ
2050	Externa leveranser av konvertergas	GJ

Kod	Rubrik	Enhet
	Årlig statistik om förteckningen över den elektriska energibalansen inom stålindustrin	MWh
3100	Resurser (3101 + 3102)	MWh
3101	Bruttoproduktion	MWh
3102	Tillförsel från andra anläggningar	MWh
3200	Förbrukat (3210 + 3220 + 3230)	MWh
3210	Förbrukning per anläggning (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217)	MWh
3211	Sinterverk och anläggningar för beredning av chargin	MWh
3212	Masugnar och elektrougnar för framställning av järn	MWh
3213	Elektriska smältverk och stränggjutning	MWh
3214	Andra smältverk och stränggjutning	MWh
3215	Valsverk	MWh
3216	Elkraftverk	MWh
3217	Övriga anläggningar	MWh
3220	Externa leveranser	MWh
3230	Förluster	MWh

Uppgifter om pengar skall anges i tusental euro för länder i eurozonen och i tusental nationell valuta för andra länder.

Kod	Rubrik	Enhet
	Investeringsutgifter inom järn- och stålindustrin	Tusental euro eller tusental nationell valuta
4010	Koksverk	KEUR eller KNC
4020	Anläggning för beredning av chargin	KEUR eller KNC
4030	Anläggning för järnframställning och ferrolegeringar (inklusive masugnar)	KEUR eller KNC
4040	Stålverkssmältverk	KEUR eller KNC
4041	... därav elektriska	KEUR eller KNC
4050	Stränggjutning	KEUR eller KNC
4060	Valsverk (4061 + 4062 + 4063 + 4064)	KEUR eller KNC
4061	Platta produkter	KEUR eller KNC
4062	Långa produkter	KEUR eller KNC
4063	Kallvalsverk för breda band	KEUR eller KNC
4064	Beläggingsanläggningar	KEUR eller KNC

Kod	Rubrik	Enhet
	Investeringsutgifter inom järn- och stålindustrin	Tusental euro eller tusental nationell valuta
4070	Andra anläggningar	KEUR eller KNC
4100	Totalt (4010 + 4020 + 4030 + 4040 + 4050 + 4060 + 4070)	KEUR eller KNC
4200	... därav för föroreningsbekämpning	KEUR eller KNC
	Största möjliga produktion inom järn- och stålindustrin (produktionskapacitet)	1 000 metrisk ton per år
5010	Koks	1 000
5020	Beredning av chargin	1 000
5030	Tackjärn och ferrolegeringar	1 000
5040	Råstål	1 000
5041	... därav elektriskt	1 000
5042	... därav för stränggjutning	1 000
5050	Produkter framställda direkt vid varmvalsning (5051 + 5052)	1 000
5051	Platta produkter	1 000
5052	Långa produkter	1 000
5060	Produkter framställda av varmvalsade produkter (exklusive belagda produkter)	1 000
5061	... därav produkter framställda vid kallvalsning	1 000
5070	Belagda produkter	1 000

3.5 Sekretessflaggor

Medlemsstaterna ombeds markera konfidentiella uppgifter med hjälp av flaggorna nedan:

Sekretessgrund	Flagga
För få företag	A
Ett företag dominerar uppgifterna	B
Två företag dominerar uppgifterna	C
Konfidentiella uppgifter på grund av sekundär sekretess	D

4. EXEMPEL PÅ POSTER

Exempel 1

S10;2003;DE;;1010;12345;;;MTON

Beträffande den årliga statistiken över stål- och gjutjärnsskrotbalansen var lagret den 1 januari 2003 i Tyskland 12 345 ton. Uppgiften är inte konfidentiell.

Exempel 2

S3B;2003;SK;MPP;5010;12000;;;MTON

Beträffande den årliga statistiken om produktionskapacitet uppgick den största möjliga produktionen av koks i Slovakien 2003 till 12 000 ton. Uppgiften är inte konfidentiell.

Exempel 3

S3B;2003;ES;ACP;5040;12000;B;95;MTON

Beträffande den årliga statistiken om produktionskapacitet uppgick den faktiska produktionen av råstål i Spanien 2003 till 12 000 ton. Uppgiften är konfidentiell, eftersom ett företag dominerar uppgiften och står för 95 % av produktionen.

5. ELEKTRONISKT FORMAT

Medlemsstaterna skall överföra de data och metadata till kommissionen (Eurostat) som krävs enligt denna förordning i ett elektroniskt format som överensstämmer med den utbytesstandard som kommissionen (Eurostat) anger.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 maj 2005

om nödvändiga åtgärder med avseende på ett handelshinder i form av handelsbruk som Brasilien tillämpar för regummerade däck

[delgivet med nr K(2005) 1302]

(2005/388/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler ⁽¹⁾ som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO), särskilt artiklarna 12.1 och 13.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Den 5 november 2003 mottog kommissionen ett klagomål enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 3286/94 (nedan kallad "handelshinderförordningen"). Klagomålet ingavs av BIPAVER (Bureau International Permanent des Associations de Vendeurs et Rechapeurs de Pneumatiques).
- (2) Klagomålet rörde vissa påstådda brasilianska handelsbruk som hindrade importen av regummerade däck till Brasilien ⁽²⁾. I klagomålet hävdades det att dessa handelsbruk var oförenliga med artiklarna III och XI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (nedan kallat "GATT 1994"). Den klagande begärde därför att kommissionen skulle vidta nödvändiga åtgärder.
- (3) Klagomålet innehöll tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av ett undersökningsförfarande enligt artikel 8.1 i handelshinderförordningen. Kommissionen inledde

därför, efter samråd med medlemsstaterna i den rådgivande kommittén, ett sådant förfarande den 7 januari 2004 ⁽³⁾.

- (4) När undersökningsförfarandet inletts genomförde kommissionen en undersökning. Undersökningen avsåg ett påstått importförbud och ekonomiska påföljder vid import av regummerade däck.
- (5) Relevant brasiliansk lagstiftning rörande importförbudet och tillämpningen av ekonomiska påföljder undersöktes, och de synpunkter som lämnats av olika brasilianska ministerier och branschorganisationer togs i beaktande.
- (6) Undersökningen ledde till slutsatsen att de brasilianska åtgärder som är föremål för undersökning är oförenliga med flera bestämmelser i GATT 1994, särskilt artiklarna I.1, III.4, XI.1 och XIII.1, och att de inte är berättigade enligt artikel XX i GATT 1994, klausulen om särbehandling eller några andra tillämpliga folkrättsliga instrument. Eftersom de ifrågasatta handelsbruken är förbjudna enligt WTO-avtalet finns det bevis för ett handelshinder i enlighet med artikel 2.1 i handelshinderförordningen.
- (7) Det framgick av undersökningen att Brasilien var en viktig marknad för europeiska tillverkare av regummerade däck innan importförbudet infördes den 25 september 2000. Under perioden 1995–2000 ökade importen av regummerade däck från Brasilien med i genomsnitt 58 % och minskade för första gången under denna sexårsperiod 2001 (med 32 %), dvs. efter införandet av importförbudet.

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 71. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 356/95 (EGT L 41, 23.2.1995, s. 3).

⁽²⁾ Förfarandet avser regummerade däck enligt KN-nummer 4012 11, 4012 12, 4012 13 och 4012 19. Regummerade däck är däck där den utslitna delen av ett använt däck har renoverats med en ny slitbana.

⁽³⁾ EUT C 3, 7.1.2004, s. 2.

- (8) Även om exporten fortsatte efter införandet av importförbudet, antingen till följd av att det fortfarande fanns importlicenser i bruk eller på grund av att vissa importörer tagit upp ärendet i brasiliansk domstol, var det dock tydligt att marknaden gradvis höll på att stängas för europeiska exportörer. Många gemenskapsexportörer hittade visserligen så småningom nya marknader, men dessa kunde inte kompensera för vad som hade varit en stor del av deras exportinkomster. Inte alla gemenskapsexportörer lyckades hitta nya marknader eller skapa nya produktgrupper för specialfordon (regummerade däck för fyrhjulsdrivna fordon, sportbilar) och därför ledde importförbudet tillsammans med andra faktorer (sen betalning från den brasilianska importörens sida, växelkursfluktuationer) till att några gemenskapstillverkare gick i konkurs.
- (9) Det framgår tydligt av bevisningen att gemenskapsindustrin lidit och fortsätter att lida av negativa handelseffekter i enlighet med artikel 2.4 i handelshinderförordningen.
- (10) Exportuppgifter och de frågeformulärsvar som lämnats till kommissionen av europeiska tillverkare och exportörer av regummerade däck stöder gemenskapsindustrins påstående att Brasilien var en viktig exportmarknad för dem före införandet av importförbudet och att de hade räknat med att uppnå en årlig försäljning på 3 miljoner enheter före utgången av 2002. Bevisningen stöder deras påstående att de lidit skada under de tre senaste åren på grund av det brasilianska importförbudet. I vissa fall trädde företag som inte kunde hitta nya exportmarknader i likvidation.
- (11) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att det ligger i gemenskapsindustrins intresse i enlighet med artikel 12.1 i handelshinderförordningen att vidta åtgärder inom ramen för WTO för att snabbt avlägsna det brasilianska importförbudet för regummerade däck, vilket strider mot grundläggande WTO-bestämmelser och utgör ett handelshinder i enlighet med artikel 2.1 i handelshinderförordningen.
- (12) Det är av yttersta vikt att gemenskapen ser till att WTO-partnerna till fullo uppfyller sina skyldigheter, på samma sätt som gemenskapen måste uppfylla sina skyldigheter. För att det internationella handelssystemet skall kunna

fungera väl är det av avgörande betydelse att denna oförenlighet med WTO-bestämmelserna behandlas inom ramen för WTO.

- (13) Vid de försök att hitta en lösning på tvisten som gjorts vid ett stort antal möten som hållits med de brasilianska myndigheterna sedan införandet av importförbudet och i samband med denna undersökning har det inte gått att spåra någon vilja hos de brasilianska myndigheterna att nå en ömsesidigt godtagbar lösning. Eftersom det inte är sannolikt att de brasilianska myndigheterna kommer att ändra sin inställning anses det nödvändigt att inleda ett förfarande inom ramen för WTO:s överenskommelse om regler och förfaranden för tvistlösning.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för skydd mot handelshinder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den brasilianska regeringens införande av ett importförbud för regummerade däck och de därmed sammanhängande ekonomiska påföljderna förefaller att vara oförenliga med Brasiliens skyldigheter enligt Marrakechavtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, särskilt bestämmelserna i Allmänna tull- och handelsavtalet från 1994, och utgör ett handelshinder i enlighet med artikel 2.1 i förordning (EG) nr 3286/94.

Artikel 2

Gemenskapen kommer att inleda ett tvistlösningsförfarande mot Brasilien enligt WTO-överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning och andra relevanta WTO-bestämmelser i syfte att se till att detta handelshinder undanröjs.

Utfärdat i Bryssel den 2 maj 2005.

På kommissionens vägnar

Peter MANDELSON

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 maj 2005

om ändring av beslut 1999/217/EG med avseende på förteckningen över aromämnen som används i eller på livsmedel

[delgivet med nr K[2005] 1437]

(Text av betydelse för EES)

(2005/389/EG)

EUROPEISKA GEMSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96 av den 28 oktober 1996 om gemenskapsregler för aromämnen som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2 och artikel 4.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 2232/96 fastställs ett förfarande för antagande av regler för aromämnen som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel. Enligt den förordningen skall det antas en förteckning över aromämnen (nedan kallad "förteckningen") efter det att medlemsstaterna har anmält en förteckning över de aromämnen som får användas i eller på livsmedel vilka saluförs på deras territorium och sedan kommissionen har granskat denna anmälan. Denna förteckning antogs genom kommissionens beslut 1999/217/EG ⁽²⁾.
- (2) Vidare skall det enligt förordning (EG) nr 2232/96 antas ett program för utvärdering av aromämnen i syfte att kontrollera om de överensstämmer med de allmänna kriterier för användning av aromämnen som fastställs i bilagan till den förordningen.
- (3) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad "myndigheten") konstaterade i sitt yttrande av den 13 juli 2004 om parahydroxibensoater att propyl-4-hydroxibensoat (FL 09.915) påverkade könshormonerna och de manliga reproduktionsorganen hos unga råttor. Myndigheten kunde inte rekommendera något godtagbart dagligt intag (ADI) för detta ämne, eftersom ett klart NOAEL-värde (nivå utan observerade skadliga effekter) saknades. Användning av propyl-4-hydroxiben-

soat som aromämne i livsmedel kan inte godtas, eftersom ämnet inte överensstämmer med de allmänna kriterier för användning av aromämnen som anges i bilagan till förordning (EG) nr 2232/96. Propyl-4-hydroxibensoat bör därför utgå ur förteckningen.

- (4) I sitt yttrande av den 7 december 2004 om alifatiska dialkoholer, diketoner och hydroxiketoner konstaterade myndigheten att pentan-2,4-dion (FL 07.191) är genotoxiskt såväl *in vitro* som *in vivo*. Användning av ämnet som aromämne kan inte godtas, eftersom ämnet inte överensstämmer med de allmänna kriterier för användning av aromämnen som fastställs i bilagan till förordning (EG) nr 2232/96. Pentan-2,4-dion bör därför utgå ur förteckningen.
- (5) Med stöd av förordning (EG) nr 2232/96 och kommissionens rekommendation 98/282/EG av den 21 april 1998 om regler för hur medlemsstaterna och de fördragsslutande staterna enligt Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall säkerställa skyddet av immaterialrätt, när det gäller utveckling och framställning av aromämnen som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96 ⁽³⁾, har de anmälade medlemsstaterna för vissa ämnen begärt att de skall namnges på ett sådant sätt att tillverkarens immateriella rättigheter skyddas.
- (6) Skyddet för dessa ämnen, som anges i del B av förteckningen, är begränsat till en period av högst fem år efter den dag då anmälan av dem togs emot. Denna period har nu löpt ut för 28 ämnen, som därför bör föras över till del A av registret.
- (7) Beslut 1999/217/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 299, 23.11.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 84, 27.3.1999, s. 1. Beslutet senast ändrat genom beslut 2004/357/EG (EUT L 113, 20.4.2004, s. 28).

⁽³⁾ EGT L 127, 29.4.1998, s. 32.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 1999/217/EG skall ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 maj 2005.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Bilagan till beslut 1999/217/EG skall ändras på följande sätt:

1. Del A skall ändras på följande sätt:

a) De rader i tabellen som tar upp ämnena med FL-nummer 07.191 (pentan-2,4-dion) och 09.915 (propyl-4-hydroxibensoat) skall utgå.

b) Följande rader skall läggas till i tabellen:

FL nr	Kemisk grupp	CAS	Namn	Fema	Einecs-nrs	Synonymer	Kommentarer
01.070	31	111-66-0	1-okten		203-893-7		
01.071	31	111-67-1	2-okten		203-894-2		
01.072	31	544-76-3	hexadekan		280-878-9		
07.251	21	577-16-2	metylacetofenon				CAS-nr motsvarar 2-metylacetofenon
01.073	31	592-99-4	4-okten				
01.074	31	593-45-3	oktadekan		209-790-3		
16.084	30	627-67-8	3-metyl-1-nitrobutan		211-008-0		
01.075	31	629-78-7	heptadekan		211-108-4		
12.260	20	4131-76-4	metyl-2-metyl-3-merkaptopropionat		223-949-4		
12.261	20	6725-64-0	metanditiol				
01.076	31	20996-35-4	3,7-dekadien				
16.085	20	27959-66-6	4,4-dimetyl-1,3-oxatian				
12.262	20	29414-47-9	(metyltio)metantiol				
05.210	04	30390-51-3	4-dodekenal		250-174-9		
05.211	02	30689-75-9	6-metyloktanal				
14.166	30	32536-43-9	indolättiksyra				
07.252	05	33665-27-9	4-okten-2-on				
02.244	04	54393-36-1	4-okten-1-ol				
10.070	09	57681-53-5	4-hydroxi-2-heptensylakton		260-902-7		
05.212	04	76261-02-4	6-dodekenal				
05.213	04	90645-87-7	5-nonenal				
15.124	29	103527-75-9	3-metyl-2-butenyltiofen			rosentiofen	
05.214	04	121052-28-6	8-dodekenal				
05.215	03	134998-59-7	2,6-dekadienal (cis, cis)				
05.216	03	134998-60-0	2,6-dekadienal (trans, trans)				
12.263	20		3-merkapt-3-metylbutanal				
12.264	20	92585-08-5	4,2-tiopentanon				
03.021	16	142-96-1	dibutyleter		205-575-3		

2. Tabellen i del B skall ersättas med följande:

Aromämnen anmälda enligt artikel 3.2 i förordning (EG) nr 2232/96 för vilka det begärts skydd för tillverkarens immateriella rättigheter

Kod	Datum för kommissionens mottagande av anmälan	Kommentarer
CN065	26.1.2001	
CN074	18.4.2003	6
CN075	18.4.2003	6
CN076	18.4.2003	6

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 maj 2005

om ändring för femte gången av beslut 2004/122/EG beträffande vissa skyddsåtgärder mot aviär influensa i Nordkorea*[delgivet med nr K(2005) 1451]*

(Text av betydelse för EES)

(2005/390/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 18.7 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽²⁾, särskilt artikel 22.6 i detta, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens beslut 2000/666/EG av den 16 oktober 2000 om djurhälsokrav och utfärdande av veterinärintyg vid import av fåglar utom fjäderfä samt villkor för karantän ⁽³⁾ föreskrivs att medlemsstaterna skall tillåta import av fåglar från tredjeländer som är medlemmar i Internationella byrån för epizootiska sjukdomar (OIE) samt att fåglarna efter införseln till gemenskapen skall placeras i karantän och genomgå provtagning.

(2) Demokratiska folkrepubliken Korea (Nordkorea) har bekräftat ett utbrott av aviär influensa i landet. Eftersom landet är medlem i OIE skall medlemsstaterna enligt be-

slut 2000/666/EG tillåta import från Nordkorea av ovan nämnda fåglar. Som en försiktighetsåtgärd och med hänsyn till den risk för allvarliga konsekvenser som föreligger i samband med den särskilda stam av aviärt influensavirus som förekommer i övriga Asien bör importen från Nordkorea av dessa fåglar avbrytas.

(3) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel ⁽⁴⁾ är import av obearbetade fjädrar och delar av fjädrar med ursprung i Nordkorea tillåten. Med beaktande av det rådande sjukdomsläget i Nordkorea bör dock importen av sådana produkter avbrytas.

(4) Kommissionens beslut 2004/122/EG av den 6 februari 2004 om vissa skyddsåtgärder mot aviär influensa i flera asiatiska länder ⁽⁵⁾ antogs som en följd av utbrotten av denna sjukdom i ett antal asiatiska länder. I artikel 4 i det beslutet föreskrivs att medlemsstaterna skall avbryta import från vissa tredjeländer av obearbetade fjädrar och delar av fjädrar samt levande fåglar utom fjäderfä enligt definitionen i beslut 2000/666/EG. Med hänsyn till djurs och människors hälsa bör Nordkorea läggas till i uppräkningsen av de tredjeländer som avses i artikel 4 i beslut 2004/122/EG.

(5) Beslut 2004/122/EG bör ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

⁽²⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 278, 31.10.2000, s. 26. Beslutet senast ändrat genom beslut 2002/279/EG (EGT L 99, 16.4.2002, s. 17).

⁽⁴⁾ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 416/2005 (EUT L 66, 12.3.2005, s. 10).

⁽⁵⁾ EUT L 36, 7.2.2004, s. 59. Beslutet senast ändrat genom beslut 2005/194/EG (EUT L 63, 10.3.2005, s. 25).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 4.1 i beslut 2004/122/EG skall ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna skall avbryta import från Kambodja, Kina inklusive Hongkong, Indonesien, Laos, Malaysia, Nordkorea, Pakistan, Thailand och Vietnam av

— obearbetade fjädrar och delar av fjädrar, och

— ’levande fåglar utom fjäderfä’ enligt definitionen i beslut 2000/666/EG, inklusive fåglar som åtföljer sin ägare (sällskapsdjur).”

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar för import så att dessa överensstämmer med detta beslut och skall omedelbart på lämpligt sätt offentliggöra de åtgärder som har antagits. De skall utan dröjsmål informera kommissionen om dessa.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 maj 2005.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSE**Rättelse till kommissionens beslut 93/342/EEG av den 12 maj 1993 om kriterier för klassificering av tredje land med hänsyn till hönspest och Newcastle'sjuka**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 137 av den 8 juni 1993)

I artikel 3.2 skall det

i stället för: "Om man tillämpar sanitetsslakt för att bekämpa sjukdomen och utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 1 b kan tidsperioden på 36 månader sänkas till"

vara: "Om man tillämpar sanitetsslakt för att bekämpa sjukdomen och utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 1 b sänks tidsperioden på 36 månader till"

I artikel 4.2 skall det

i stället för: "Om man tillämpar sanitetsslakt för att bekämpa sjukdomen och utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 1 b kan den tidsperiod på 36 månader som avses i punkt 1 a sänkas till"

vara: "Om man tillämpar sanitetsslakt för att bekämpa sjukdomen och utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 1 b sänks den tidsperiod på 36 månader som avses i punkt 1 a till"
